Proletari din toate țările, uniți-vă!

Scînteia tineretului

Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor

Anul XII, Seria II-a, Nr. 2315 | 4 PAGINI — 20 BANI | Sîmbătă 13 octombrie 1956

Să muncim cu masa tineretului!

Miron Olteanu
membru al Biroului C.C. al U.T.M.

Statutul Uniunii Tineretului Muncitor precizează că U.T.M. este organizația revoluționară de masă care unește în rîndurile sale masele largi ale tinerilor muncitori, țărani muncitori, elevi, studenți și intelectuali din țara noastră și arată totodată marea prețuire și răspundere ce i-a fost acordată organizației noastre, aceea de a fi „rezerva Partidului Muncitoresc Romîn, ajutorul său în educarea comunistă a tineretului și în întreaga construcție economică și de stat".

Sînt cuvinte simple dar cu atît mai scumpe fiecărui tînăr utemist. Ele vorbesc despre marea răspundere dată de partid organizației noastre. Ele constituie totodată cea mai de preț răsplata pentru munca desfășurată de U.T.M. pentru educarea tineretului și mobilizarea lui la înfăptuirea marilor sarcini care au stat și stau în fața poporului nostru. Sînt cuvinte pline de încredere, care reprezintă o chemare caldă ce ne-a fost adresată de partid nouă utemiștilor: fiți și în viitor demni de a vă numi ajutorul partidului!

Organizația noastră poate și trebuie să facă totul pentru a răspunde și în viitor cu cinste acestui îndemn.

Îndeplinirea cu succes a mărețelor sarcini care ne stau în față depinde însă în mare măsură de realizarea uneia din importantele îndatoriri ce-i revin organizației noastre, aceea de a uni în rîndurile sale masele largi ale tinerilor muncitori, țărani muncitori, elevi, studenți și intelectuali din țara noastră.

Cu toate succesele obținute în acest domeniu, Congresul al II-lea al U.T.M. a apreciat că munca de cuprindere a tinerilor în U.T.M., îndeosebi la sate și într-o anumită măsură în întreprinderi, este în urma influenței de care se bucură U.T.M. în masele tineretului. De aceea, una din principalele sarcini puse de Congres în fața organizațiilor U.T.M. este cuprinderea în U.T.M. a marii majorități a tinerilor muncitori, a majorității tinerilor țărani muncitori, a tinerilor intelectuali înaintați.

Sînt nenumărate organizații U.T.M. care au rezolvat cu succes sarcina cuprinderii în U.T.M. a marii majorități a tineretului din întreprinderea, satul sau școala respectivă. O studiere cît de cît profundă a experienței lor în acest domeniu, dă, în esență, un singur răspuns acestei probleme: *influența asupra masei tineretului, cuprinderea în U.T.M. a majorității tinerilor, depind în primul rînd, într-o măsură hotărîtoare, de activitatea organizației respective, de felul cum muncește ea cu tineretul, într-un cuvînt de ceea ce înseamnă viața organizației!* De aceea, nu-i întîmplător faptul că în fiecare întreprindere, sat, școală etc. tinerii văd și apreciază Uniunea Tineretului Muncitor, *în primul rînd după felul cum activează organizația din satul, întreprinderea, școala lor, în funcție deci, de felul cum răspunde respectiva organizație dorințelor și năzuințelor lor.*

Pretutindeni în țara noastră sînt nenumărate exemple care confirmă pe deplin acest adevăr. Să luăm, de pildă, organizația U.T.M. a Uzinelor „1 Mai" din Ploești. Aici aproape 80 la sută din tinerii care lucrează în uzină sînt utemiști, iar lunar rîndurile organizației cresc regulat cu 25—30 noi membri. Fiind o uzină care fabrică utilaj petrolifer, problema calității producției se situează pe primul loc. De aceea, ridicarea continuă a gradului de calificare a tinerilor este o problemă centrală în activitatea organizației U.T.M. Astfel, tinerii responsabili ai numeroaselor brigăzi de producție existente în întreprindere au fost încadrați în cursul de perfecționare tehnică, în care ingineri și tehnicieni cu experiență îi ajută să studieze problemele productivității muncii, reducerii prețului de cost, organizării locului de producție, aplicării metodelor înaintate de muncă — în strînsă legătură cu situația concretă existentă în producția fiecărei secții a uzinei. Aceasta a făcut să sporească cu mult contribuția tineretului la îndeplinirea planului de producție al uzinei. Totodată organizația U.T.M., paralel cu acțiunea dusă pentru creșterea nivelului de pregătire profesională a tinerilor, se îngrijește de justa lor retribuire materială, conform calificării și priceperii dovedite în producție de fiecare. Iar cunoașterea concretă a situației producției în fiecare secție în care lucrează tinerii, îi dă posibilitatea să intervină cu succes propunînd conducerii tehnico-administrative măsuri menite să lichideze gîtuirile în producție, acolo unde se ivesc, veghează ca tinerii și brigăzile de tineret să fie aprovizionate la timp cu materiale preîntîmpinînd astfel asalturile de la sfîrșit de lună, asigurînd deci un ritm normal al producției. Iată de ce această organizație se bucură de prestigiu și influență în masa tineretului, de ce rîndurile ei cresc necontenit. Am dat doar un exemplu din activitatea multilaterală a acestei organizații.

Să luăm însă și un alt exemplu. Organizația U.T.M. de la Întreprinderea textilă „11 Iunie" din Pitești ani de-a rîndul a dus o slabă activitate și de aceea

(Continuare în pag. 3-a)

Muncile din campania de toamnă hotărăsc soarta viitoarei recolte

Comunicatul Direcției Generale a Treburilor Consiliului de Miniștri și al Ministerului Agriculturii

În urma ploilor căzute în ultimele zile în toată țara condițiunile de pregătire a solului și a însămînțărilor s-au îmbunătățit foarte mult.

Față de această situație cu totul favorabilă pentru însămînțări și față de stadiul întîrziat al campaniei de toamnă, Ministerul Agriculturii recomandă a se lua următoarele măsuri tehnice:

— În arăturile de vară bolovănoase efectuate înainte de căderea ploilor, se vor face numai lucrări superficiale de afînarea solului cu polidiscul, cultivatorul, prășitoarea sau cu grapa grea, în preajma semănatului la adîncimea de însămînțare.

Arăturile care după executarea acestor lucrări totuși prezintă bolovani, se vor sfărîma cu tăvălugul, iar după însămînțare se vor grapa.

— Pe terenurile eliberate de culturi în preajma însămînțărilor, în special după porumb, arătura se va face la adîncimea la care nu ies bolovani, se vor tăvălugi imediat pentru ca solul să se așeze, iar după însămînțare se va grapa.

— În cazul porumbiștilor bine lucrate și fără buruieni, arătura poate fi înlocuită cu succes prin două discuri la 8—10 cm. adîncime în direcții opuse fără a se grapa, sau se va ara cu plugul fără cormană la 10 cm. grăpindu-se imediat.

Sfaturile populare împreună cu inginerii și tehnicienii sînt obligate a lua toate măsurile ca întreaga cantitate de sămînță ce urmează a fi însămînțată să fie condiționată și tratată.

Ministerul Agriculturii obligă

(Continuare în pag. 3-a)

Însămînțările nu așteaptă

— Ei, s-a făcut ceva?

— 7 hectare.

— Și dumneata cum crezi? Oare nu s-ar putea face mai mult în această comună?

— Ba s-ar putea, mai ales dacă ar ploua cît de cît. Se poate și așa, dar cu foarte mare greutate...

Această discuție se purta cu cîteva zile în urmă între Alexandru Stan, președintele Sfatului popular al comunei Conțești și utemistul ing. Justin Istrătescu, șeful secției agricole a raionului Titu. Cu acest prilej inginerul fu informat că în comună se terminase complect recoltatul porumbului, al cartofilor, că cetățenii predaseră deja 53 la sută din cotele de porumb și 76 la sută din cotele de cartofi datorate statului. El mai află însă că din cele 66 de tone de grîu necesare pentru însămînțat nu s-au condiționat și tratat încă decît 3 tone, că arăturile pentru însămînțări se fac cu prea mare încetineală sau nu se fac de loc, că din 370 hectare cît are de însămînțat comuna în această campanie nu s-a însămînțat decît 7 hectare. Și pe deasupra mai află că nici recoltatul sfeclei de zahăr nu începuse.

Toate acestea l-au făcut pe Istrătescu să se întunece la față, și să discute cu președintele pe un ton din ce în ce mai supărat.

— Și apoi, cu selecționatul și tratatul semințelor tot prost stați: trei tone din 66. Se poate?... Ați luat de la secție un trior care era puțin defect și v-ați lăudat că-l reparați și-l puneți imediat în funcție! Ce ați făcut? L-ați pus?

— Încă nu! O să-l dăm la reparat și apoi...

— Ar trebui să fiți mai operativi, mai energici; asta-i! — spuse dojenitor inginerul îndreptîndu-se către docarul său.

Într-adevăr, dacă judecăm faptele așa cum sînt ele și cum ar fi trebuit să fie, ajungem la concluzia lui Istrătescu: activiștilor sfatului popular al comunei Conțești le trece vremea, timpul optim pentru însămînțări cu vorbe, lozinci și promisiuni. Dar nu mai puțin adevărat e că dojenile organelor de îndrumare și control ale sfatului popular al raionului Titu făcute din fuga docarului aduc aceeași „contribuție" la grăbirea muncilor din această campanie. Vorbe... în vînt.

T. DUMITRU

Despre ploaie și timpul optim pentru însămînțări

Ploaia căzută zilele acestea s-ar părea că a dat semnalul precipitațiilor prelungite ale toamnei. Timpul de lucru s-a scurtat simțitor și orele însorite vor fi numărate cu zgîrcenie în zilele „ferestre" dintre două ploi. Fiecărui gospodar situația aceasta trebuie să-i dea de gîndit. De aceea și noi lucrătorii gospodăriei agricole de stat Cilibia, din raionul Buzău, am chibzuit ce trebuie să facem ca să folosim cît mai bine avantajele aduse de ploaie și să preîntîmpinăm eventualele neajunsuri.

Prima concluzie pe care am tras-o a fost aceea că ploaia căzută ne este de un real folos, pentru că terminasem de însămînțat majoritatea suprafețelor destinate culturilor de toamnă. Mai precis, din cele 1590 hectare planificate, am semănat 1390. Cum am reușit să obținem aceste realizări, cu toate piedicile cauzate de seceta din vară și din toamna aceasta? În primul rînd am înlocuit o lucrare din planul campaniei de vară, prin alta: am executat direct arături de vară în locul dezmiriștitului. Arăturile acestea ne-au ajutat foarte mult. Fiind executate imediat după recoltare, în pămînt reavăn, lucrările au fost de bună calitate, cu brazde bine întoarse și pămînt mărunțit. Am spus că arăturile acestea ne-au ajutat mult pentru că însămînțările de toamnă le-am făcut în cea mai mare parte în miriștea de păioase. Bine era să însămînțăm grîul după porumb; însă anul acesta am fi întîrziat prea mult însămînțările dacă așteptam pînă se termina recoltatul porumbului. Apoi în porumbiște pămîntul era tare și arătura ieșea bolovănoasă. Deoarece am fost nevoiți să însămînțăm și grîu după grîu, am mai executat o lucrare de o deosebită importanță pentru ca să asigurăm o recoltă bogată în anul vii-

(Continuare în pag. 3-a)

Uzina textilă „Moldova" din Botoșani este construită în anii puterii populare. Această întreprindere modernă este înzestrată cu utilaj sosit din Uniunea Sovietică. Fotografia noastră înfățișează un aspect din secția carde a uzinei.

Foto: AGERPRES

Pînă la 7 Noiembrie

Ce economii realizați?

Inițiativa de a organiza o consfătuire a tinerilor metalurgiști din regiunea Iași a aparținut comitetului regional U.T.M. Lucrurile au fost bine chibzuite. Un număr de tineri de la Fabrica de rulmenți Bîrlad au fost invitați mai întîi să viziteze Atelierele C.F.R. „Ilie Pintilie" din Iași și Atelierele C.F.R. Pașcani. De asemenea, a fost invitată o delegație de tineri de la cele două ateliere feroviare să viziteze fabrica de rulmenți.

Aceste vizite au constituit doar o scurtă „introducere" la consfătuirea care a avut loc în zilele de 6—7 octombrie la Fabrica de rulmenți-Bîrlad.

160 de tineri au luat parte la această consfătuire.

Cît de simplu și convingător a vorbit Constantin Atomei despre metodele de lucru folosite de brigada complexă de economii de la Atelierele C.F.R. Pașcani care a reușit să realizeze în luna precedentă economii echivalente cu prețul de reparare a 70 vagoane! Sau tînărul Constantin Zvoreșteanu de la Atelierele C.F.R. „Ilie Pintilie" care a ilustrat prin exemple concrete cît de folositor e în munca tinerilor aplicarea metodelor sovietice. Tînărul Lică Rădulescu, responsabilul postului U.T.M. de control de la secția rectificare a Fabricii de rulmenți, a subliniat contribuția adusă de postul U.T.M. de control la înlăturarea unor neajunsuri din procesul de producție. Discuțiile au fost axate pe două din principalele probleme: creșterea productivității muncii și reducerea prețului de cost.

Un loc important în cadrul discuțiilor a fost acordat metodelor și inițiativelor pe care tinerii le folosesc sau vor să le folosească. Inițiativa tinerilor de la Progresul-Brăila — realizarea de economii egale cu prețul de cost al unui important produs finit — a fost explicată amănunțit și primită cu deosebit interes.

Consfătuirea s-a terminat. Participanții au plecat spre locurile lor de producție să ducă în rîndul tovarășilor lor cele discutate la consfătuire.

Fabrica de Rulmenți Bîrlad: egale cu costul a 10.000 rulmenți

...Luni dimineața. În Fabrica de rulmenți Bîrlad e o zi obișnuită de lucru în care însă se face auzit, ecoul consfătuirii din ajun: angajamente... inițiative...

În secția forjă se experimentează o nouă posibilitate de economisire a metalului. Se poate micșora capătul de bară inutilizabil? Răspunsul l-au dat forjarii Grigore Moldoveanu și Neculai Dediu, după ce au studiat amănunțit această problemă. Da se poate! La mașinile de forjat, Moldoveanu și Dediu au suspendat una din cele două matrițe de strîngere a barei de metal căreia, au reușit să-i micșoreze capătul inutilizabil cu o lungime egală cu cea a matriței suspendate. Rezultatul: dintr-o singură bară se obțin cu 5 inele mai mult! Pînă la ora 14 brigada lui Grigore Moldoveanu a obținut prin aplicarea acestei metode încă 200 de inele.

Gheorghe Stan, responsabilul brigăzii din schimbul II a fost primul care l-a felicitat pe Moldoveanu

— Bună treabă. Să știi c-o aplic și eu!

★

La secția sculărie s-a născut metoda de prelungire a duratei de întrebuințare a pilelor. Cît se poate de simplu: Gh. Simonis și Ștefan Chirică au introdus o pilă într-o baie de crom, mărindu-i astfel duritatea. Dacă pînă de curînd o pilă putea fi folosită numai 3-4 zile, „viața" ei s-a prelungit acum la 12 zile. Această metodă au preluat-o și tinerii C. Bahnaru, N. Teodorescu și alții. O economie în plus întreprinderii.

Dar cîte posibilități de a realiza economii nu sînt! La atelierul de carcase, din miezurile de tablă rămase de la executarea unei carcase mari se mai fac acum alte două carcase mici. Importantă economie! Volumul economiilor realizate de întreprindere în cursul lunii octombrie prin extinderea inițiativei tinerilor de la uzinele „Progresul"-Brăila reprezintă o cifră impresionantă.

La mitingul tineretului care a avut loc luni după amiază la Fabrica de rulmenți Bîrlad, în cuvîntul său, Gh. Turcanu, secretarul comitetului U.T.M., a anunțat că suma economiilor ce se angajează tineretul să o realizeze, va fi echivalentă cu prețul de cost a 10.000 rulmenți mijlocii.

I. AGHINEI
corespondentul „Scînteii tineretului" pentru regiunea Iași

Dîrzenie

De curînd o nouă promoție de tineri a primit brevetul de pilot sportiv, înrolîndu-se în minunata familie a aviatorilor. Printre ei se află și Ana Heljiu, o fată inimoasă, care nici măcar n-a împlinit 20 de ani.

...În primăvara acestui an, un avion trebuia să transporte de urgență, de la Sibiu la Deva, un băiat bolnav. Era nevoie pe lîngă pilot și de un însoțitor. Lucrul acesta l-a aflat și Ana Heljiu. Ea cunoștea întîmplător pe mama băiatului și s-ar fi dus dar... Acest „dar" însemna că oricît era de inimoasă îi era totuși frică. Nu mai zburase niciodată. Pînă la urmă a învins însă pasiunea tinerească pentru fapte îndrăznețe. A plecat, și bolnavul a ajuns la vreme la medicii de specialitate. Ana a avut o mare mulțumire. Dar mai presus de orice, ea s-a îndrăgostit atunci pentru totdeauna de aviație. Și-a pus în gînd să se facă pilot și a comunicat hotărîrea ei și părinților. Bine înțeles aceștia n-au fost de acord la început. În special mama nu putea fi convinsă că o fată poate ajunge să conducă avionul. Ce era de făcut? Ana n-a așteptat prea mult, s-a hotărît și a plecat la școala de pilotaj. Îi părea însă tare rău că-și lăsase mama supărată. Adeseori se gîndea: „Poate mama a avut dreptate. Dacă cumva nu voi putea învăța să conduc avionul, ce mă fac? Dar nu se poate! Am mai întîlnit fete pilot. Va trebui însă să muncesc din răsputeri".

S-a apucat serios să învețe. La lecțiile practice era numai ochi și urechi. Viața din școală devenea pasionantă. Uitase aproape de supărarea mamei. După un timp s-a constituit organizația de bază U.T.M. Ana a fost aleasă secretară. A fost un moment emoționant. Băieții și fetele au aplaudat îndelung și ea s-a simțit obligată să le îndreptățească încrederea. Zilele care urmară au dovedit aceasta.

Ea a fost printre primii elevi din școală care au ieșit în simplă comandă.

În scurt timp organizația utemistă începu să ajute efectiv munca instructorilor de zbor. Ana avea toate motivele să fie fericită. Așa era? Nu. Cum putea să fie fericită cînd își amintea tot mai des de supărarea mamei? Îi scrisese cîteva scrisori dar nu primise răspuns. Abia după cîteva luni, după ce într-o scrisoare lungă descrisese cu lux de amănunte primul ei zbor în simplă comandă, mama se hotărî, în sfîrșit, să-i răspundă: „...Mi-e dor de tine și sînt curioasă să văd cum zbori tu cu avionul singură. Să-ți spun drept nu-mi vine să cred. Ai grijă să nu răcești. Te sărut cu drag, dar să știi că sînt totuși supărată...".

Vorbele mamei au fost de un mare ajutor în ultimele zile de școală, cînd trebuiau eforturi. La examenul de brevetare Ana s-a prezentat, așa cum era de așteptat, exemplar. După examen a avut loc o mică festivitate. Președintele comisiei a citit lista elevilor care au obținut brevetul de pilot. Numele Anei Heljiu l-a rostit chiar la început. În momentul acela familia aviatorilor primise în rîndurile ei un nou pilot tînăr, curajos și dîrz.

D. LAZAR

Fapte demne de urmat

● ORAȘUL STALIN (de la corespondentul nostru).

Colectiviștii din Vulcan, regiunea Stalin, răspund prin fapte inițiativei colectiviștilor din Batăr, regiunea Oradea, care au hotărît să vîndă statului surplusul lor de cereale. Alexandru Petö, președintele gospodăriei, face socoteli:

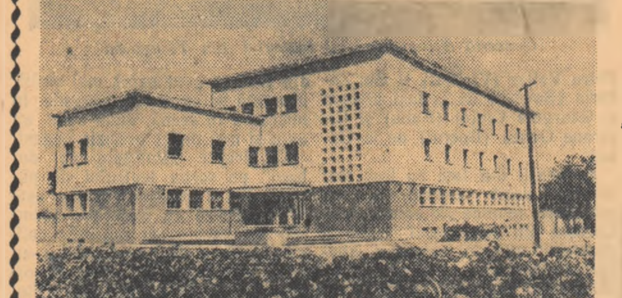
„Pînă în prezent gospodăria a vîndut statului 7.000 kg. grîu și 15.000 kg. cartofi. Prin aceasta noi am contribuit la satisfacerea cerințelor oamenilor muncii — își zice el — dar nu numai atît: și noi am fost cointeresați, pentru că în același timp a crescut venitul de bază al gospodăriei cu 20.000 lei...".

Asemenea calcule își fac și colectiviștii. Ei însă socotesc cantitățile de cereale, surplusul pe care îl vor vinde gospodăriei spre a fi valorificat de ea prin cooperativă. Zilele trecute, cooperativele au primit de la ei 3450 kg. grîu și 10.000 kg porumb. În curînd ei vor mai vinde cooperativelor 20.000 kg. cartofi.

■ CLUJ (de la corespondenții noștri).

Acțiunea patriotică pornită de colectiviștii din Batăr de a vinde statului din surplusul de cereale, a fost primită cu deosebită însuflețire de către membrii gospodăriilor agricole colective din regiunea Cluj. După ce-au strîns cea mai mare parte din recolta acestui an, prima grijă a colectiviștilor din Cisteiu de Mureș, raionul Aiud, a fost de a da statului cotele cuvenite și de a plăti S.M.T.-ului pentru muncile efectuate. Tuturor însă le-au revenit, potrivit zilelor de muncă efectuate, mari cantități de grîu, porumb și zarzavaturi. Din surplusurile lor, colectiviștii au valorificat pînă acum, prin cooperativă 1.000 kg. grîu și alte cantități de legume și zarzavaturi pentru care au primit suma de 16.600 lei.

VEGHIND SĂNĂTATEA COPIILOR

Printre nenumăratele semne care dovedesc grija pe care puterea populară o acordă celor mai mici vlăstare ale patriei noastre, se află și secțiile de pediatrie create pretutindeni pe întinsul țării pe lîngă policlinici. Prima noastră fotografie înfățișează clădirea policlinicii din orașul Turda, în cadrul căreia secția de pediatrie ocupă un loc de frunte. Despre munca personalului medical și sanitar al acestei secții vorbesc mai mult decît orice aprecieri cele 54.000 consultații date copiilor în acest an. Cea de a doua fotografie înfățișează pe unul din micii vizitatori ai policlinicii venit pentru o consultație.

LUNA MARII PRIETENII

O seară a prieteniei

I. Vasilieva

Pentru studenții romîni care studiază la Moscova a devenit o tradiție să sărbătorească Luna prieteniei romîno-sovietice împreună cu tovarășii lor sovietici și cu studenții din alte țări ale lumii.

...Ușile aulei festive a Universității de stat din Moscova de pe Colinele Lenin sînt larg deschise. În sală, deasupra coloanelor de marmură flutură drapelele de stat ale Uniunii Sovietice și Republicii Populare Romîne.

În fiecare clipă intră în sală grupuri vesele și însuflețite de tineri. Dar iată că sala e plină: glumele încetează, rîsul se potolește, iar pe scenă apar membrii prezidiului. Printre ei se află tovarășul Roșu, secretarul asociației studenților romîni care studiază în Uniunea Sovietică, V. Stukalin, secretarul Comitetului orășenesc de Comsomol din Moscova, S. V. Ghiațintova, artistă a poporului din Uniunea Sovietică, A. L. Șaps, artist emerit al R.S.S. Bieloruse, aspirantul chinez Liui Go-țiun, italianca Rita Rosi — studentă la Universitatea de stat și Ludmila Jucikova, studentă la Institutul tehnic superior „Bauman". Ei au felicitat călduros pe cei prezenți cu prilejul măreței sărbători — Luna prieteniei romîno-sovietice.

Studenții și aspiranții romîni au fost felicitați și de tineri reprezentanți ai uzinelor din Moscova. Ei au urat prietenilor lor din Romînia succese la învățătură și le-au făcut un cadou: o frumoasă vază de cristal cu un buchet de flori. Partea oficială a luat sfîrșit. Toți se ridică în picioare. Orchestra intonează imnurile de stat ale Uniunii Sovietice și Republicii Populare Romîne. Urmează apoi un mare concert dat de către studenții romîni și sovietici.

Activitatea artistică de amatori a studenților romîni se bucură de bun renume și de o largă popularitate în rîndul moscoviților. Și de data aceasta oaspeții au urmărit cu atenție numerele variate care au fost prezentate pe scenă.

În fața spectatorilor un grup de dansatoare, rumene la față, îmbrăcate în frumoase costume naționale, cu eșarfe pe cap, se învîrtesc lin într-un dans popular. Acestea sînt reprezentantele formației de dansuri a studenților romîni. Bilan Olga, studentă la Facultatea de economie, mi-a spus: „Ansamblul nostru împlinește astăzi patru ani. Sîntem foarte fericiți cînd prezentăm în fața prietenilor din Uniunea Sovietică dansuri populare romînești".

Ca întotdeauna, prin aplauze îndelungate, publicul a cerut ca Frîncu Paraschiv, student la Conservatorul de stat „Ceaikovski" din Moscova, să interpreteze vestitul cîntec popular romînesc „Ciocîrlia". O deosebită însuflețire s-a produs în sală cînd s-a anunțat că va cînta orchestra de estradă a studenților romîni.

Iarna trecută orchestra a dat spectacole la Leningrad. Repertoriul orchestrei e bogat și cuprinde atît melodii romînești și sovietice cît și cîntece ale mai multor popoare din întreaga lume. În seara aceasta, cînd au apărut pe scenă soliștii George Comanici și Ion Doicimar, în sală au răsunat îndelungate aplauze.

După concert orchestra și-a

(Continuare în pag. 3-a)

Sosirea în țară a unei delegații de ziariști sovietici

La invitația Uniunii Ziariștilor din R.P.R. vineri dimineață a sosit în Capitală o delegație de ziariști sovietici.

Delegația este compusă din tovarășii: A. V. Grebnev, secretar responsabil și membru în colegiul de redacție la „Izvestia", conducătorul delegației, S. L. Titarenko, redactor la „Pravda", D. D. Bociarov, șef de secție la Agenția TASS, I. P. Gorbaciov, redactor la „Sovetskaia Rosiia", M. S. Kurtînin, redactor șef la „Leningradskaia Pravda", S. P. Ivanov, redactor șef la „Vecernii Kiev", T. V. Matveeva, redactor șef la „Pionerskaia Pravda", H. G. Vizirov, redactor șef al ziarului „Komunist" din Baku, A. N. Sokolan, redactor șef adjunct la „Moldova socialistă" din Chișinău, și P. I. Babenko, șeful secției țări europene de democrație populară din Biroul Sovietic de informații.

Ziariștii sovietici au fost întîmpinați pe aeroportul Băneasa de membri ai conducerii Uniunii Ziariștilor din R.P.R., de conducători ai organelor centrale de presă, activiști ai secției de propagandă și agitație a C.C. al P.M.R., reprezentanți ai Direcției presei din Ministerul Afacerilor Externe, precum și de numeroși ziariști din Capitală.

A fost de față A. N. Gonccaruk, secretar al Ambasadei U.R.S.S.

LITERATURĂ-ARTĂ

DIN LIRICA SOVIETICA

Iosif Utkin

Ghitara

Lui A. JAROV

Nu vechea ta cintare
Ce-o-nstruni în asfințit,
Prietenă ghitară,
Cu versu-i m-a vrăjit.

Ci-n seceriș de moarte
I-am mingiiat cu-alint,
Tulburătoarei coarde
Cosițele de-argint.

Cu mine laolaltă,
Oricind, în luptă grea,
Și trupul tău de fată
L-am dus, ghitara mea.

Cu dragoste ne-nfrintă
Mereu mi-oi aminti,
De anii luptei crunte,
De anii sîngerii.

Odihna-i minunată
După trecutul chin.
Și mina bandajată
Te doare mai puțin.

...In stepa roditoare
Apusul e bogat,
Și pini de bronz, în zare,
Se-aprind neîncetat.

Nici fin, nici piine-amară,
Nici apă în bidon.
Sub cer senin de vară
Tinjește-un escadron.

...Un frate bun al morții,
E glonțul orb și tont!
Căzu chiar lingă flăcări
Și sotnicul cel blond!

Azi din cosița strunii
Cind vesel nu mai-nalți,
La Perekop
Zac unii,
La Urga [1])
Zac ceilalți.

Iar cind o să-mi mijească
La timple, alb fuior,
Ghitară ostășească,
De tine-mi va fi dor.

Demult ești colbăită,
Sfărîmată în țărnă ești
De-a calului copită,
De săbii căzăcești.

Dar dacă-n foc și pară
Țișni va lupta iar,
Iubito —
O ghitară
Te rog să-mi dai în dar.

1926

In romînește de
AL. ANDRIȚOIU și A. COVACI

[1]) *URGA — vechea denumire a capitalei R.P. Mongole, Ulan-Bator.*

Boris Pasternak

Primăvara

In primăvara-aceasta e totul mai senin,
Mai viu al vrăbiilor ciripit.
Și sufletu-mi, în vorbe să spun ar fi puțin,
Cît e de luminos și liniștit.

Căci altfel scriu acuma și in alt chip gindesc.
Și ca octava gravă-n melodie
Aud cum sună glasul, măreț și pămîntesc,
Al țărilor scăpate din robie.

Iar patria pe-ntinderi, cu răsuflarea ei
De primăvară, șterge urma iernii
Și cearcănele negre de plîns, sub ochii grei
Ai slavilor ce plîns-au de milenii.

Dă iarba colț oriunde în primăvară iar,
Și străzile tăcute și bătrîne,
Ce șerpuiesc prin Praga, printre moloz și var,
Ca văile-n curînd au să răsune.

Legendele hrănite de cehi și de moravi,
De sîrbi — cu-o voluptate arzătoare,
Smulgînd perdeaua care ii prefăcea în sclavi,
De sub omăt vor da o nouă floare.

De ceață fi-va totul, ca-n basm, învăluit:
Ca-ntr-o odaie largă și bogată
Peretele cu bucle de aur zugrăvit,
Cum e Vasili Blajenii [1]) ornată.

Celui ce treaz stă noaptea sau celui visător
Ca Moscova nimic nu-i e mai drag,
Și el se află-acasă, la proaspătul izvor
De înflorire pentru-ntregul veac.

1944

In romînește de VIRGIL TEODORESCU

[1]) *VASILI BLAJENII — biserică din Moscova, din Piața Roșie*

Vladimir Sosiura

Deasupra caietului

Privesc din nou aceste poeme vechi prin care,
Deschisu-mi-am cu proaspăt avînt, pe vremuri, viața
In țara mea cu-albastre grădini și largi ogoare
Și-un rîu pe care-așterne flori roșii dimineața.

Mă salutau, luîndu-și adio, albăstrele,
Și-și înclinau căpșorul prin lanuri verzi de grîu,
Iar eu plecam din satul copilăriei mele
Spre-oraș, lăsînd în urmă ogoare, flori și rîu.

Căzuse rouă deasă. Albastră era firea.
Prin iarba aurită de zori eu mă duceam
Lăsînd în urmă totul — și casa și privirea
Ta, dragă, viorie, lucind de după geam.

Trecut-au ani și iată, sînt iar acum în sat
Pe unde-am scris poeme — cîndva de primăvară,
Și iau în mînă iarăși caietul meu uitat,
Caietul vechi cu scrisul meu șters, de-odinioară.

Nu spun că tinerețea-mi a fost un vis, cu toate
Că cele dintîi cute pe frunte-mi stau demult.
Dar iată, pe fereastră văd holde-mbelșugate
Și viața din sirene cum cîntă-o ascult.

Domol foșnește plopul în roșia văpaie
A serii și șoptește din crengi tremurătoare
Și șoapta-i pe fereastră pătrunde în odaie.
Vin de la cîmp, spre case colhoznice, tractoare.

Pămîntu-n umbra serii se oglindește-acum
Și stelele deasupra țes lumii o maramă.
Albastru-i totul; zarea în neguri se destramă,
Și trec în grupuri dese comsomoliști pe drum.

In noaptea asta caldă de iulie lumina
Electrică-mpînzește văzduhul larg și pur;
Și stelele aprinse jos pe pămînt sînt una
Cu stelele-ncolțite departe în azur.

Și sufletul meu cîntă slăvind avîntul vieții.
Al vieții vii de astăzi și-al timpurilor noi;
Și amintindu-mi larma din anii tinereții
Sărut tăcut aceste îngălbenite foi.

1935

In romînește de AL. PHILIPPIDE

Ianka Kupala

Mama-și petrecea feciorul

Mama-și petrecea feciorul
Dintr-o casă de-om cinstit.
Nu-n străini să-i ducă dorul
Il ducea — nici la pețit.

Petrecîndu-l mama-i spune:
— Dragul meu fecior, drum bun.
Ai destulă-nțelepciune
Și putere ai acum.

Te vei duce între oameni
Printre-ostași tu vei intra,
Și-ți va sta în față, mare,
Necuprinsă, țara ta!

Grele căi nu vei cunoaște —
Fără griji, tu, drag fecior,
Vei păzi mergind la oaste,
Țara Sovietelor.

O să-ți afli calea vieții.
Ce-i durerea nu vei ști
Ca o mamă bună ce ți-i,
Patria, te va-ngriji.

Nu pe țar ca-n vremi amare,
Sub bătăi jandarmerești —
Ci puterii proletare,
Sovietelor slujești.

Mama-și petrecea feciorul
Dintr-o casă de-om cinstit.
Nu-n străini să-i ducă dorul,
Ci, voios, la ostășit.

1934

In romînește de SUZANA DELCIU

Pavel Antokolski

Noaptea Anului Nou

Noapte. In bordei, alene,
O feștilă pîlpîind.
Ce te culci așa devreme?
Uite brazii moțăind.

Stelele par azi scăldate
Intr-o argintată apă,
Coborînd spre lume, toate,
Pentru anul ce-o să-nceapă.

La astfel de sărbătoare,
Vechi prieteni, să privim
Ce-i în jur, din zare-n zare,
Și cu tîlc să chibzuim.

Zice-s-ar că-n vremea asta
Toți ne-am gîrbovit nițel.
Doar destul bătu năpasta!
Sufletul s-a strîns și el!

Zace fii-miu-n țărînă,
Și-al tău, partizan pleacă.
Să mai stăm la cald, bătrîne!
Flăcăruica-n ochi ne dă

Dragă flăcăruie mică,
Jucăușă, șovăindă,
Doar nici ea nu-i singurică
In bordei, aici, sub grindă.

Nu un foc, nu doar o stea
Ard prin Rusia-n zăpezi;
Cald, sărbătoresc, la ea
Ne-om gîndi-ntr-al nopții miez.

Nu cu vorbe... Nicidecum.
De-ntruniri ne pregătim?
E mai bine seara-n fum,
Cînt de luptă să pornim.

...Iată-ne și-n miez de noapte!
Flacăra-ncepu să ardă
De-aici frontul nu-i departe.
N-auzi via canonadă?

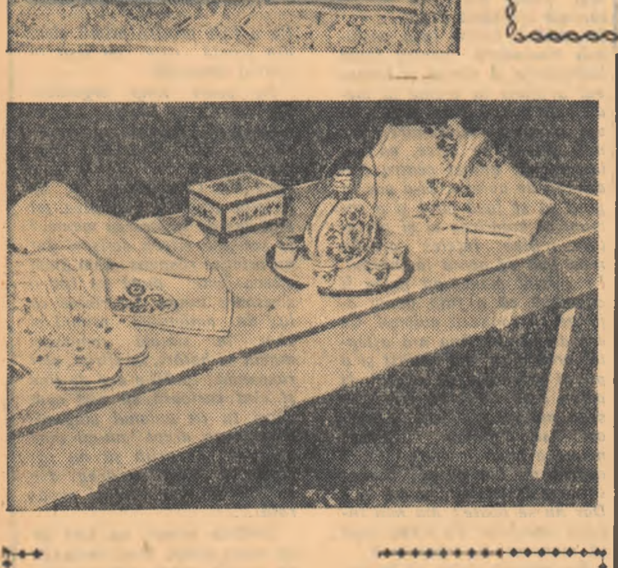
Auzi vuietele oștii?
Adică, prin flăcări, iarăși,
Spre Apus pornesc ai noștri.
— Hai, cu nou avînt, tovarăși!

31 decembrie 1942

In romînește de MIRON RADU PARASCHIVESCU

Versuri din volumul „ANTOLOGIA POEZIEI SOVIETICE"

In sala Dalles s-a deschis recent Expoziția bienală a artelor decorative — un eveniment de seamă în viața noastră artistică și culturală.

Sute de lucrări de artă aplicată și decorativă, obiecte de ceramică, porțelan, lemn, piele și mătase, gobelinuri, imprimeuri etc., multe cu motive inspirate din folclor, se înfățișează vizitatorilor, vădind progresele realizate pe acest tărîm de artiștii noștri.

Fotografiile noastre înfățișează: Gobelinul „Sărbătoarea secerișului" de Balotă Vremir Ileana (sus) și o vitrină cu obiecte lucrate în piele și aba de Dona Ana, Hofman Ștefania și Benedict Eva (jos).

INTERVIU cu oaspeți noștri

DAVID OISTRAH despre școala muzicală sovietică

Trăind încă sub impresia concertului sărbătoresc care avusese loc la Ateneu, înainte cu 12 ceasuri doar, sub impresia arcușului „fermecat" care ne ținuse încordați, aproape fără răsuflare, minute în șir, ne-am pregătit să „atentăm" la răbdarea și timpul lui David Oistrah despre care știam că s-a declarat adept al cuvintelor lui George Enescu care spunea că din cariera lui de muzician cel mai puțin îi plac... ziariștii și fotografii. Ne-au dat curaj confrații prin care adresase deja cuvinte puține dar calde despre țara noastră și marele ei George Enescu, dar mai ales generozitatea tradusă în cele cinci „bis-uri" cu care a răspuns ovațiilor neîntrerupte ale publicului bucureștean cu care luase contact în primul concert al acestui turneu la noi. Cîteva minute în tovărășia celui ce ne vrăjise cu glasul duios și grav, gingaș și patetic al viorii sale, merita în fond și riscuri... Insă cînd am fost în preajma lui David Oistrah, ne-am dat seama că numai modestia și simplitatea lui de mare și autentic artist erau izvoarele unor asemenea preferințe cu privire la publicitate.

In „uvertură" am făcut cunoștință cu excelentul lui acompaniator V. A. Iampolski, un om simpatic, deschis care — auzind că venim în numele unui ziar de tineret — a ținut să sublinieze cît de mult iubește maestrul tineretul. „Atacul" nostru avea deci spatele frontului oarecum asigurat...

Ne-a fost greu să înnodăm firul conversației, cu atît mai mult cu cît vădit aveam în față un om zgîrcit la vorbă și foarte spontan, care cu un răspuns în două cuvinte, epuizase aproape toate întrebările pregătite de noi dinainte. De aceea ne-am grăbit să punem întrebarea care ne-a venit cel mai repede în minte:

— Pentru că știm că sînteți profesor la conservator și am auzit despre tineri interpreți care v-au avut ca dascăl, vă rugăm maestre să ne spuneți în puține cuvinte cîteva din principiile școlii muzicale sovietice.

— *In puține cuvinte e greu. Mai ales pentru că principiile școlii noastre muzicale nu sînt rupte de cele mai înalte principii după care s-a învățat muzică în întreaga lume, în toate timpurile. Să încerc totuși. Desigur că dezvoltarea aptitudinilor muzicale începe încă din cea mai fragedă copilărie, cu exerciții pentru crearea unor bune condiții fizice în vederea cîntatului la un instrument. Căutăm să dăm elevilor noștri un repertoriu variat în care să nu predomine exercițiile pur mecanice, ci în care să existe material muzical atractiv, cu un grăunte melodic. Nu cultivăm așa-zisul „copil minune" pentru care pregătirea exclusiv profesională este suficientă, ci îndreptăm atenția noastră spre dezvoltarea multilaterală a calităților muzicale ale elevilor. Este avută permanent în vedere și cultura lor generală, și însușirea cunoștințelor muzicale care permit aprofundarea sensului unei bucăți. Ii atragem pe elevi în mici ansambluri orchestrale sau de cameră. Indiferent de profilul pe care și-l va alege fiecare, dacă are înclinații pentru pedagogie sau solistică, trebuie să dobîndească VIRTUOZITATEA. Fără ea nu poți fi nici un bun pedagog nici membrul unui remarcabil ansamblu de cameră. Desigur că nu neglijăm nici înclinațiile și posibilitățile elevului.*

Odată ajunși în anii superiori ai conservatorului, studenții intră direct sub observația unui maestru. De obicei catedrele sînt conduse de interpreți de seamă, care socotesc ca o mare datorie a lor să-și împărtășească experiența tineretului.

Foarte bune sînt cercurile științifice din conservator în care studenții intră benevol. Aici se fac profunde analize, studii de metodică, studii de interpretare astfel încît studentul capătă posibilitatea de a-și da seama — în cazul în care ar trebui să renunțe la cariera solistică — în ce domeniu poate să-și realizeze talentul mai bine. Cercurile sînt conduse direct de profesori.

Ca stimulente pentru creșterea pregătirii muzicale a tinerilor interpreți sînt concursurile și festivalurile naționale sau internaționale pentru care există la noi un mare interes. In vederea lor se pregătește un număr impresionant de tineri, dar selecția e foarte atentă. Deci și zelul celor ce se pregătesc e mare. Cîteodată, chiar timpul scurt pe care-l au la dispoziție pentru a se pregăti verifică capacitatea tinerilor de a răspunde prompt unui eveniment. In 1958 va avea loc la Moscova un concurs internațional „Ceaikovski", pentru pianiști și violoniști, care — sper — va atrage un număr mare de interpreți și din alte țări. In juriu vor figura nume cunoscute în viața muzicală a lumii.

— Ne scuzați că vă întrerupem, dar în '58 e vorba să se organizeze și la noi un concurs de vioară și pian „Enescu".

— *Să sperăm că nu vor coincide în timp. Pentru a onora memoria muzicianului multilateral care a fost Enescu, s-ar putea face și un concurs de compoziție, altul de dirijat și unul de muzică de cameră.*

— Și acum maestre, dacă puteți să ne pomeniți cîteva nume de tineri interpreți care au crescut sub ochii dumneavoastră de profesor.

— *Desigur. Viktor Pikaizen, Valerii Klimov, Olga Parhomenko, Olga Kaverznieva s-au distins deja în concursuri internaționale.*

— Mai aveți un elev, pe Igor Oistrah, pe care publicul nostru îl iubește mult. A lăsat la noi impresii excelente. Am vrea să știm ce face.

— *Muncește mult. Acum e în turneu prin republicile sovietice de la Marea Baltică. Afară de concertele în Uniunea Sovietică, vor urma țările scandinave, Anglia, Austria, R.F. Germană.*

— Ce ne puteți spune despre primul recital pe care l-ați dat la noi?

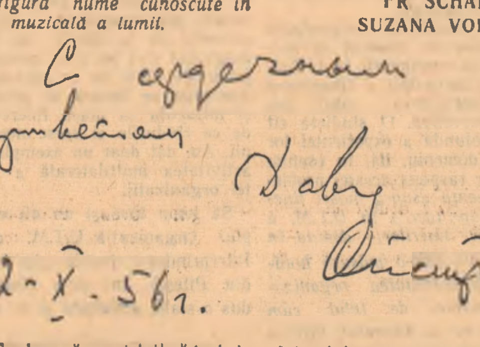
— *Publicul romînesc mi-e cunoștință mai veche și mi-a lăsat întotdeauna impresii minunate: e ospitalier, muzical, înțelept. M-am convins și aseară. Ce trăsături a dobîndit în plus față de acum 11 ani n-am avut încă timp să aflu. Mă pregătesc pentru celelalte întîlniri cu acest public.*

— Sperăm, maestre, că nu vom aștepta încă 11 ani ca să vă revedem în mijlocul nostru.

— *Sînt la o vîrstă cînd nu-mi mai pot permite să vă anunț o vizită peste alți 11 ani...*

Aprecierea lui David Oistrah asupra vîrstei sale, era desmințită de înfățișarea-i tînără, viguroasă, de privirea-i vie și cercetătoare. Miezul ultimelor sale cuvinte nu poate însă decît să ne bucure, la gîndul unei reveniri cît mai apropiate în Romînia.

FR SCHAPIRA
SUZANA VOINESCU

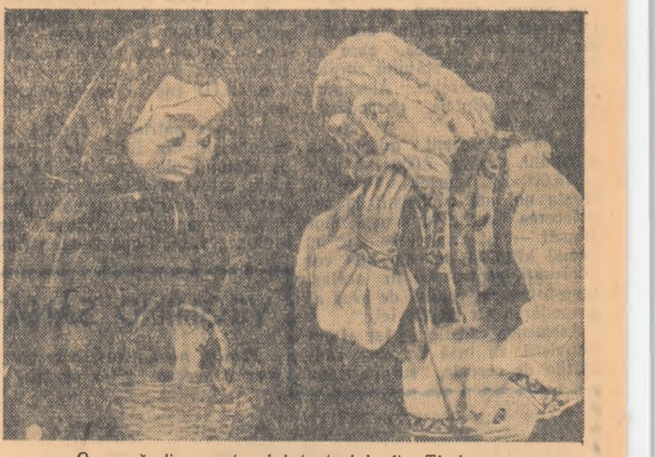
Credem că e potrivit să încheiem interviul nostru cu acest autograf pe care marele violonist l-a adresat prin ziar tineretului din țara noastră: Cu salutări din inimă, David Oistrah.

Trei spectacole cu „Punguța cu doi bani"

„Punguța cu doi bani" pe scenele teatrelor de păpuși din Iași Galați și Timișoara a prilejuit, nu arareori, momente artistice autentice pe care spectatorii le-au răsplătit prin aplauze.

In primul rînd, aceste spectacole ne-au oferit o bună adaptare dramatică (I. Gheluc) a vestitei povești a lui Ion Creangă. Textul destinat teatrelor de păpuși păstrează intriga povestirii și îmbogățește caracterul unor personaje ca: Baba, Moșul, Vizitiul și Boierul. Pe lîngă acest fapt, adaptarea aduce personaje noi: Catrina și doi argați. Ea are de asemenea meritul de a fi păstrat limba atît de savuroasă a lui Ion Creangă și de a o fi inoculat și noilor personaje.

In ceea ce privește interpretarea acestui text, cei din Iași au excelat, poate și pentru faptul că veneau dintr-un mediu străbătut de spiritul lui Creangă. Pronunțînd moldovenește ei n-au făcut totuși abuz de elementul dialectal. Realizate în sensul clarității, al sincerității în expresie și al caracterizării personajelor, ni s-au părut vocile: Emil Petcu (Moșul), Petru Valter (Vizitiul) și Gh. Zaharia (Boierul) de la Iași, precum și Georgeta Crețoi (Baba), și Cicerone Ocnea (Boerul) de la Galați.

O scenă din spectacolul teatrului din Timișoara

Păpușarii din Iași au fost mai stăpîni decît ceilalți și pe mijloacele tehnice ale acestei arte. Cocoșul din spectacolul ieșan a constituit una din cele mai izbutite realizări pe care le-am văzut. Mînuitorul său, Constantin Brehnescu, a pornit de la observația fină a realității, izbutind că creeze personalitatea păsării. De altfel, spectacolul teatrului de păpuși din Iași a excelat în detalii semnificative, acustice sau vizuale (vaca lingînd pereții casei, privirea laterală alternativă a cocoșului) pentru care regia artistică (M. Al. Foca) merită toate laudele. Dintre ceilalți mînuitori ne-au plăcut Emil Petcu (Moșul), Elena Brehnescu (Baba), Lucreția Agachi (Catrina) și G. Zaharia (Boierul) de la Iași; iar dintre gălățeni, G. Heinel (Moșul), P. Dumitriu (Vizitiul) și Rodica Ocnea (Cocoșul).

Păpușile au contribuit la definirea personajelor. Boierul, a adus o notă orientală în peisajul atît de autohton al povestirii. Baba a avut o figură mai expresivă pe scena din Iași, prin exagerarea anumitor trăsături ale feței; în schimb, chipul Moșului ni s-a părut mai fidel personajului la Galați. In general pe scena gălățeană, personajele au fost mai bine definite social.

Nota socială caracteristică s-a văzut în spectacolul de la Galați și în realizarea unui conac în stil arhitectural romînesc (pridvorul), ca și în popularea curții boierești cu orătănii și vite.

Cu excepția călătoriei în caleașcă, în care cei din Galați au reușit un moment aparte, păpușarii din Iași au avut parcă mai multă coerență și putere de sugestie în mișcarea în scenă, după cum au avut și mai multă precizie în gest.

Cît despre „Punguța cu doi bani" pe scena teatrului de păpuși din Timișoara, acesta este un spectacol cu deosebite valori dar totodată și cu sensibile deficiențe. Ceea ce timișorenii n-au izbutit să realizeze a fost atmosfera locală. In schimb, regia (Florica Teodoru) are marele merit de a fi imprimat desfășurării acțiunii un ritm trepidant, deosebit de antrenant. In general, spectacolul a fost bine pus la punct, vădind o severă mînă de regizor. Nu ințelegem însă cum a putut regizorul ilustra unele momente cu muzică populară ardelenească!

Aducerea pe scenă ca povestitor a artistului Gh. Damian, de la Teatrul de Stat din Timișoara, a spart tiparul adaptării, a adăugat, prin rostire, o interesantă introducere în povestire. Mînuitorii n-au fost toți la același nivel. Cocoșul (G. Bălteanu) nu a izbutit să atingă nivelul celor din Iași și Galați. In schimb Boierul (P. Simion) și Vizitiul (S. Tomescu) au fost deosebit de plastici. O mențiune pentru Cal (St. Bocereanu).

Referitor la costume, acestea au apărut mai modernizate decît cele de la Iași și Galați și realizate pe o linie mijlocie între portul oriental al boierilor și cel nemțesc al burgheziei. Nu întru totul omogene, dar posedind mînuitori și voci de o reală valoare, dovedind existența unei concepții regizorale, — aceste spectacole constituie un prag artistic de pe care se poate privi cu încredere în viitor.

ȘTEFAN POPA

Pe scurt: Sub un titlu nou...

Sînt adevăruri ce nu se cer demonstrate. Spre o pildă: „Mai bine vesel decît trist". Fără doar și poate. Dacă vreun tip pedant și plicticos ar ține neapărat să-ți argumenteze avantajele veseliei, ai refuza sictiit. Cînd lucrul acesta ți-l făgăduiește însă Stroe, cu literele îmbietor colorate ale afișelor din fața sălii de concerte Dalles, alergi. Nu atît pentru a te convinge de adevărul axiomei, cît pentru a gusta un mic spectacol savuros, proaspăt și vesel. Au fost întocmai simțămintele subsemnatei. Dar...

Există însă un dar, după care urmează transcrierea surprizei pe care spectacolul o rezervă publicului: sub un titlu nou, cu pretenții de premieră, ni se prezintă un program cunoscut nouă — în marea sa majoritate — din stagiunea trecută: e vorba de Radio-magazinul cu spectatori al lui N. Stroe. Socotim de datoria noastră să semnalăm acest lucru, întrucît, excesiv de discret, afișul nu precizează nimic. Pe drept cuvînt spectacolul, nefiind radiodifuzat, nu-și putea păstra vechea titulatură și nici nu considerăm că o singură reprezentație l-ar fi epuizat (cu atît mai mult cu cît actuala variantă a fost oarecum îmbogățită). Dar onest era ca publicul să fie prevenit în vreun fel asupra situației create.

Lucrul e cu atît mai regretabil cu cît spectacolul, fără a fi un model al genului, place. El oferă două ore agreabile, în care spectatorul se poate amuza, poate gusta o melodie cîntată acceptabil de o mică formație muzicală precum și hazul și verva unor actori îndrăgiți de public — ca Zizi Șerban, Didi Ionescu — și, în măsura în care eficiența educativă intenționată de text se poate manifesta imediat, poate trage și anume învățături utile vieții cotidiene.

Spectacolul „Mai bine vesel decît trist" trăiește mai ales prin Stroe. Cu sau fără intenție — și să ne ierte domnia sa, dar noi credem că e cu intenție — ceilalți artiști rămîn (cu toate că au unele numere bune) doar replicanții săi. Comperul s-a transformat în protagonist. In sala mică și intimă a Dalles-ului, în care contactul publicului cu actorii e atît de direct, Stroe și-a demonstrat cu prisosință naturalețea și deplinul firesc al apariției sale scenice, spontaneitatea și verva sa umoristică. Intră în scenă și își începe cupletul (nu degeaba intitulat „Eu întreb") ca și cum ar înnoda o conversație amicală cu niște vechi cunoscuți, o conversație în care umorul nu încearcă să îndulcească satirizarea unor năravuri jenante. Cu toate că intervenția suflerului e uneori destul de violentă, textul e debitat de Stroe cu atîta degajare încît ai impresia că e creat ad-hoc de un improvizator excelent. Stroe e dotat de altfel și cu însușiri de mim: o serie de tipuri umane — nervosul, îngîmfatul, chiulangiul, șmecherul, blazatul — sînt sugerate de el doar prin felul lor de a fuma.

Ca actor, Stroe ține în mînă toate firele micului său spectacol. Și pentru ca ele să nu se destrame, le-a fixat la capătul celălalt de cîțiva piloni solizi: comicul savuros al lui Zizi Șerban, temperamentul îndrăcit al lui Didi Ionescu (care interpretează două cuplete noi, inteligente și actuale), verva Rolandei Camin.

Ca regizor însă, Stroe readuce fără jenă pe scenă acel penibil concurs cu premii în care candidații sînt puși în ridicola situație de a repeta o frază stupidă cu un marchiz și o spadă, în scopul cîștigării unui... borcan de compot (predecesorii lui Stroe se dovediseră mai culanți). Și tot regizorului îi reproșăm încăpățînata promovare a terțet-ului Nuți Cremeneanu, Jeni Săndulescu și Olga Petrescu, simpatic ca apariție scenică, dar neoferind vreo satisfacție muzicală (în spectacolul „O seară la estradă" se păruse că are șanse de a deveni și un trio muzical. *Speranță deșartă?).*

Cu toate aceste neajunsuri, spectacolul își are valoarea lui și ar fi făcut rețetă, chiar și fără să-și falsifice identitatea (asta o spunem spre liniștirea realizatorilor lui).

SANDA FAUR

Muncile din campania de toamnă hotărăsc soarta viitoarei recolte

Comunicatul Direcţiei Generale a Treburilor Consiliului de Miniştri şi al Ministerului Agriculturii

(Urmare din pag. 1-a)

toate colectivele de conducere din S.M.T.-uri să ia cele mai corespunzătoare măsuri pentru folosirea zi şi noaptea a întregului parc de maşini şi tractoare cu întreaga lor capacitate de lucru.

Toate unităţile de stat trebuie să fie în fruntea lucrărilor privind recoltările şi însămînţările de toamnă şi vor trebui să execute lucrări la un înalt nivel agrotehnic pentru a constitui exemple vii în faţa gospodăriilor agricole colective, cît şi pentru ţăranii muncitori cu gospodării individuale.

Se recomandă cu insistenţă tuturor consiliilor de conducere ale gospodăriilor agricole colective, cooperativelor de producţie agricole, întovărăşirilor agricole şi gospodăriilor individuale, să folosească din plin ajutorul ce-l primesc de la Staţiunile de maşini şi tractoare şi în acelaşi timp să folosească toate atelajele lor în executarea însămînţărilor.

Staţiunile populare împreună cu inginerii şi tehnicienii de la regiuni, raioane, munte agricole şi comune sînt obligaţi să mobilizeze pe toţi producătorii individuali şi să-i ajute să se organizeze în grupuri de întrajutorare pentru ca prin eforturi deosebite să termine însămînţările cel mai tîrziu pînă la 30 octombrie 1956.

Organele agricole şi sfaturile populare au datoria să folosească chibzuit întreaga cantitate de sămînţă selecţionată ce a fost pusă la dispoziţie, urmînd a fi distribuită numai acelora care nu au şi să vegheze ca să fie însămînţată cantitatea corespunzătoare la hectar în terenuri bine pregătite.

Inginerii, tehnicienii şi mecanizatorii din agricultură au datoria de a lua măsuri pentru asigurarea însămînţării cu seminţe de soi a loturilor semincere, menite să asigure seminţe de bună calitate pentru anul 1957. Pe loturile semincere şi în gospodăriile raionale de producerea seminţelor se vor aplica îngrăşăminte chimice şi se vor executa lucrări la un nivel agrotehnic superior.

Dat fiind că în unele raioane şi regiuni ale ţării mai sînt culturi de porumb, sfeclă şi cartofi nerecoltate, ca şi cum după aceste culturi urmează să se însămînţeze grîu, se vor lua măsuri urgente pentru recoltarea lor cît mai grabnică, eliberîndu-se terenurile spre a se face posibilă pregătirea lor pentru însămînţare.

Ministerul Agriculturii consideră că acum este momentul ca toţi lucrătorii din agricultură să depună eforturi zi şi noapte, folosind fiecare oră bună de lucru pentru a termina însămînţările pînă cel mai tîrziu 30 octombrie 1956, pentru a se asigura obţinerea unei recolte mari în anul viitor.

Despre ploaie şi timpul optim pentru însămînţări

(Urmare din pag. 1-a)

tor: pe o suprafaţă de peste 500 hectare am împrăştiat mai mult de 800 vagoane gunoi de grajd. Zile întregi camioanele, căruţele noastre şi alte camioane împrumutate au cărat gunoi de grajd de la platformele gospodăriei, de pe maidane, de la ORACA, de peste tot unde nu era folosit. Pe alte 224 hectare am împrăştiat 43 tone superfosfat. Toate aceste îngrăşăminte le-am băgat sub brazdă printr-o arătură superficială — executată în arătura de vară.

Şi acum iată avantajele ploii: pe o suprafaţă de peste 150 hectare griul a răsărit şi sîntem siguri că peste cîteva zile toate tarlalele însămînţate acum vor fi îmbrăcate în haina verde a plăntuţelor tinere.

Pregătirea terenului din vreme şi ritmul în care s-au desfăşurat însămînţările au avut la bază studierea, de-a lungul mai multor ani, a condiţiilor locale de climă şi sol. Pe o rază întinsă, în jurul gospodăriei noastre, timpul prielnic lucrărilor din campania de toamnă durează pînă la 10—15 octombrie. Însămînţările executate după 20 octombrie au foarte mult de suferit în primăvară din cauza gerurilor tîrzii şi a crivăţului care abătut de cotul Carpaţilor, îşi dezlănţuie toată forţa peste cîmpurile noastre, dezrădăcinînd plăntuţele slab înfrăţite.

După cum a reieşit din datele amintite, mai avem de însămînţat aproximativ 200 hectare. Sîntem pregătiţi să terminăm lucrarea în cel mult două zile. Dacă ploile continuă şi pămîntul prea umed nu permite intrarea tractorelor pe brazdă, într-o zi „îndestrăm" vom folosi toate semănătorile cu tracţiune animală. Totuşi, avem pregătite, ca probă făcută, şi semănătorile pentru tractor. Dacă vremea va fi frumoasă, folosind toate forţele vom termina însămînţările într-o zi. Tractorele, în bună stare de funcţionare, vor continua să execute după aceea ogoare de toamnă.

Paralel cu această lucrare rămîne să culegem restul de 70 hectare porumb. Cu aceasta, lucrările principale din campania de toamnă vor fi terminate şi ploile care vor cădea de aci înainte nu ne vor mai pricinui nici cea mai mică greutate.

Învăţătura pe care am căpătat-o în ultimele zile o vom folosi şi în anul viitor. Respectînd timpul optim agrotehnic pentru însămînţări, timp dictat de condiţiile locale de climă şi sol, asigurăm plantelor condiţii bune de dezvoltare; punem deci o bună temelie recoltei viitoare.

Ca încheiere, o menţiune este necesară. Realizările noastre se datoresc eforturilor neprecupeţite ale tuturor muncitorilor gospodăriei şi în primul rînd ale mecanizatorilor în fruntea cărora se situează: Ion Cojocaru, Gheorghe Ursu, Nicolae Ionescu, Gheorghe Rusu. Succesele gospodăriei sînt succesele lor, sînt succesele noastre şi ele constituie mîndria noastră.

VASILE MITEA
directorul gospodăriei agricole de stat din comuna Cilibia, regiunea Ploeşti

★ ★

NOTA REDACŢIEI: Merită evidenţiat întregul colectiv de muncă din gospodăria de stat Cilibia. Din păcate, este printre puţinele unităţi agricole din regiunea Ploeşti care merită laude, ea avînd cel mai ridicat procent de realizări în campania de toamnă. In întreaga regiune însămînţările se desfăşoară într-un ritm foarte lent. Pentru îmbunătăţirea situaţiei, organele agricole din regiunea Ploeşti trebuie să răspîndească experienţa bună a gospodăriei de stat Cilibia în rîndul tuturor unităţilor agricole din regiune.

In aceeaşi măsură această experienţă poate folosi tuturor organelor agricole din celelalte regiuni ale ţării.

LUNA MARII PRIETENII

O seară a prieteniei

(Urmare din pag. 1-a)

ocupat locurile în sala de dans şi a cîntat apoi pînă la sfîrşitul acestei frumoase seri a prieteniei. Muzica romînească se îmbină armonios cu cea sovietică, iar peste cîteva minute în sală răsunau vesele melodii italiene... Iată că de o fată timidă, îmbrăcată într-o rochie roşie, se apropie un tînăr svelt, voios. Este Herşovici Iustin. „Astăzi, cînd sărbătorim prietenia noastră, nu se poate să nu dansăm",— îi spune el zîmbind. Şi într-o clipă ei se avîntă în iureşul dansului.

O mare atenţie a stîrnit printre participanţii la festivitate expoziţia de literatură tehnică şi beletristică, organizată de studenţii romîni. Multe din cărţi sînt exemplare unice. Studenţii romîni au oferit în dar această expoziţie studenţilor de la Universitatea de stat din Moscova. Radu Olimpia, studentă la facultatea de economie, a răspuns la toate întrebările oaspeţilor care se interesează de expoziţie.

Intr-o parte a sălii, deasupra unui atlas nou al Republicii Populare Romîne s-a strîns un grup de studenţi chinezi. De ei se apropie un tînăr, nu prea înalt de statură, şi le împarte la toţi vederi. „Luaţi, le spune el, şi să le păstraţi ca amintire de la această seară minunată. Ele înfăţişează aspecte din oraşele patriei mele, precum şi staţiuni de odihnă din noua Romînie". Intr-un alt colţ al sălii un grup de studenţi fredonează o frumoasă melodie despre Bucureşti, iar apoi o melodie despre Moscova. E aproape de miezul nopţii, dar veselia şi voia bună nu contenesc. Această minunată seară s-a transformat într-un mic şi original festival al prieteniei.

Delegaţia de vechi militanţi ai P.C.U.S. a făcut noi vizite

Continuîndu-şi vizitele, membrii delegaţiei de vechi militanţi ai Partidului Comunist al Uniunii Sovietice, s-au întîlnit vineri dimineaţa cu conducătorii A.R.L.U.S.-ului.

Oaspeţii au fost primiţi de tovarăşii: acad. prof. dr. C.I. Parhon, preşedintele A.R.L.U.S.-ului, Ion Pas, prim locţiitor al ministrului Culturii, Ofelia Manole şi Octav Livezeanu, vicepreşedinţi ai A.R.L.U.S.-ului, Eugen Rodan, secretar, Ion Moraru, secretar adjunct şi alţii.

Au fost de faţă V. I. Barannin, prim secretar şi I. S. Ilin, secretar al Ambasadei Uniunii Sovietice la Bucureşti.

Acad. prof. dr. C. I. Parhon a adresat veteranilor Partidului Comunist al Uniunii Sovietice un călduros salut, spunînd printre altele: „Sîntem fericiţi de cîte ori primim oaspeţi sovietici. De data aceasta bucuria noastră este şi mai mare pentru că avem fericirea de a primi vizita unor colaboratori ai marelui Lenin".

G. I. Petrovski a mulţumit în numele delegaţiei pentru călduroasa primire făcută.

★

Membrii delegaţiei de vechi militanţi ai Partidului Comunist al Uniunii Sovietice în frunte cu P. G. Moskatov, preşedintele Comisiei centrale de revizie a P.C.U.S., însoţiţi de V. I. Barahnin, prim secretar al Ambasadei U.R.S.S. la Bucureşti au vizitat vineri dimineaţă Combinatul poligrafic „Casa Scînteii".

Oaspeţii au fost întîmpinaţi de tovarăşii: Sorin Toma, membru al C.C. al P.M.R., redactor şef al ziarului „Scînteia", George Radu, director adjunct al Combinatului, Ion Marinescu, secretarul comitetului de partid al combinatului, de numeroşi ziarişti şi muncitori tipografi.

★

Vineri după amiază membrii delegaţiei de vechi militanţi ai Partidului Comunist al Uniunii Sovietice, în frunte cu P. G. Moskatov, preşedintele Comisiei Centrale de Revizie a P.C.U.S., s-au întîlnit cu profesorii şi studenţii Şcolii Superioare de Partid „Ştefan Gheorghiu" de pe lîngă C.C. al P.M.R.

Tov. Zina Brîncu a vorbit oaspeţilor despre organizarea şi activitatea şcolii superioare de partid „Ştefan Gheorghiu".

A vorbit apoi P. G. Moskatov, conducătorul delegaţiei, care şi-a împărtăşit impresiile culese cu ocazia vizitei în ţara noastră.

La sfîrşitul întîlnirii membrii delegaţiei au oferit în dar şcolii Superioare de Partid „Ştefan Gheorghiu" discuri pe care sînt imprimate cuvîntări rostite de V. I. Lenin, un album cu fotografii consacrate revoluţiei ruse din 1905—1907, precum şi un album cu reproduceri după opere de artă ale pictorilor şi sculptorilor ruşi şi sovietici.

VIZITELE lui A. P. MARESIEV

La Casa Centrală a Armatei Aleksei Petrovici Maresiev, Erou al Uniunii Sovietice şi E. K. Osipova s-au întîlnit vineri seara cu activul din Capitală al Uniunii Tineretului Muncitor.

Tovarăşul Virgil Trofin, prim secretar al C.C. al U.T.M., a salutat prezenţa în mijlocul tinerilor activişti a oaspeţilor sovietici.

A luat apoi cuvîntul Aleksei Petrovici Maresiev, care a spus: „Permiteţi-mi ca în numele delegaţiei sovietice de oameni de ştiinţă şi cultură care vizitează ţara dumneavoastră, să vă transmit dumneavoastră, şi prin dumneavoastră întregului tineret, cele mai fierbinţi urări de noi şi mari succese la învăţătură şi în muncă". Oaspetele a împărtăşit celor prezenţi amintirile sale din timpul Marelui Război pentru Apărarea Patriei, precum şi din viaţa şi munca sa de după război.

★

Vineri dimineaţa, Aleksei Petrovici Maresiev, Erou al Uniunii Sovietice, a fost oaspetele aviatorilor militari din Garnizoana Bucureşti.

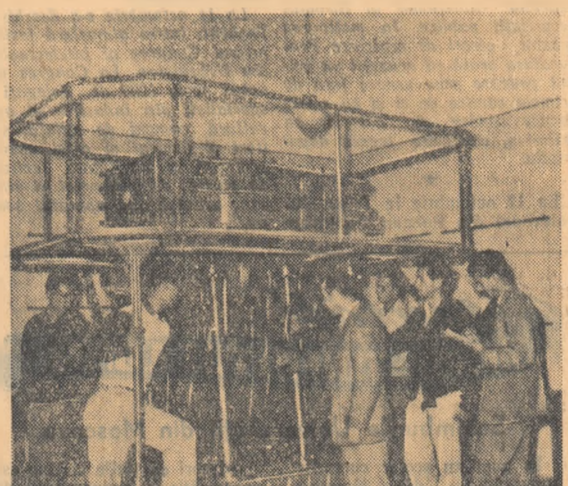
In numele aviatorilor ofiţerul Moliko Alexandru a adresat oaspetelui un fierbinte şi frăţesc salut.

Aviatorii au ascultat apoi, cu deosebită atenţie, cuvintele calde rostite de Maresiev, istorisirile faptelor sale de arme din anii Marelui Război al Uniunii Sovietice pentru Apărarea Patriei.

In cinstea oaspetelui, echipa artistică a unităţii a prezentat un program de cîntece şi dansuri romîneşti. De asemenea a fost prezentat un film în care sînt redate crîmpeie din viaţa ostaşilor armatei noastre populare.

Săptămîna cărţii sovietice

In ziua de 15 octombrie se va deschide festiv, în cadrul Lunii prieteniei romîno-sovietice, Săptămîna cărţii sovietice. In Capitală va avea loc cu acest prilej o manifestare centrală la librăria Cartea Rusă, unde va vorbi scriitoarea Lucia Demetrius. Totodată va avea loc la Casa Prieteniei Romîno-Sovietice ARLUS o seară literară în cadrul căreia va lua cuvîntul scriitorul Mihail Gafiţa şi vor citi din operele lor poeţii Cicerone Theodorescu, Veronica Porumbacu, Nina Cassian, Victor Tulbure, N. Tăutu şi alţii. Miercuri 17 octombrie se va desfăşura la Casa Prieteniei Romîno-Sovietice o seară Maiakovski.

Facultatea de mecanică a Institutului tehnic din Galaţi, cuprinde secţia nave şi instrumente de bord, secţia exploatarea navelor şi porturilor şi secţia utilaj pentru industria alimentară.

Grupul de tineri din fotografia noastră sînt studenţi în anul V ai secţiei nave şi instalaţii de bord. Ei s-au adunat în laboratorul de maşini şi instalaţii navale unde ascultă explicaţiile lectorului Alexandru Costică cu privire la distribuţia aburului la o maşină navală cu dublă expansiune.

Baletul coreean la Bucureşti

Cînd urcă soarele din mare
la tine acasă, An Son Hi,
la noi îşi strînge în umbrare
putere pentru-a doua zi.
...Sîntem departe? Oare-o
hartă
în kilometri o măsori?

Geografia prieteniei a conceput alte unităţi de măsură decît kilometrajul. Forţa prieteniei a atenuat depărtările, a creat punţi care, deşi invizibile, şi-au dovedit trainicia. An Son Hi — fata pe care o cîntă versurile Veronicăi Porumbacu — este un nume ce s-a impus dincolo de hotarele „Ţării dimineţilor liniştite". Ea a cucerit Budapesta, Berlinul, Bucureştiul dînd viaţă dansului coreean. Gingăşie şi forţă, furtună a mării şi calm al întinderilor olimpiene — coregrafia poporului erou şi-a cîştigat un renume justificat.

De ieri, An Son Hi se află din nou în Bucureşti. Ea a sosit împreună cu ansamblul studioului de stat de balet „Ţoi Sîn Hi" din Phenian. Celebra dansatoare Ţoi Sîn Hi, mama nu mai puţin vestitei An Son Hi, este artistă a poporului din R.P.D. Coreeană, una din cele mai remarcabile figuri ale artei acestei ţări. Bucuria de a revedea pe scenele bucureştene pe Ţoi Sîn Hi şi An Son Hi o asociem totdeauna amintirii spectacolelor pe care cele două mari dansatoare coreene le-au prezentat acum cîţiva ani în Capitala noastră.

Către prînz, cei aproape 100 membri ai baletului coreean au descins la hotelul Ambasador, puţin obosiţi după călătoria feroviară pe care au întreprins-o de la Sofia la Bucureşti. Am încercat să stăm de vorbă cu ei, dar a trebuit să biruim mai întîi îndîrjirea cu care interpreţii romîni căutau să-i ocrotească de ziarişti. Oficiile unui student coreean care învaţă la Bucureşti ne-au uşurat o convorbire cu Ţoi Sîn Hi şi An Son Hi. A trebuit însă să aşteptăm o bucată de vreme pînă ce oaspeţii au luat o gustare. In acest timp, am admirat peisajul înconjurător. Lîngă o coreeană care purta ciorapi nylon se afla o alta în tradiţionala îmbrăcăminte coreeană. Culorile felurite ale costumelor coreene formau un tablou pestriţ, desprins parcă din lumea imaginilor exotice. Ocazionalul nostru interpret ne-a oferit cîteva amănunte de ordin vestimentar: neobişnuita fustă se numeşte „cima", bluza foarte îngustă şi viu colorată poartă numele de „ciă gări", iar pantofii — oarecum în forma opincilor noastre — sînt denumiţi „cotsin".

Observaţiile noastre cu caracter vestimentar au fost întrerupte de apariţia lui Ţoi Sîn Hi şi An Son Hi. Marea dansatoare Ţoi Sîn Hi, creatoare a dansului coreean contemporan, ne-a vorbit despre studioul de balet care-i poartă numele. Am aflat astfel că acest studiou a luat fiinţă la Seul în anul 1929. Era în perioada ocupaţiei japoneze. Manifestările de cultură naţională erau înăbuşite. In 1934 Ţoi Sîn Hi a părăsit Coreea plecînd la Tokio iar de acolo în diferite ţări ale lumii. Trei ani a pribegit pe toate continentele dînd spectacole ce s-au bucurat de un uriaş succes (mai ales la New York, Paris, Mexico-City, Buenos Aires etc.). La capătul acestor ani s-a stabilit la Pekin unde a rămas pînă la eliberarea patriei sale. In 1946 a locuit o scurtă perioadă de timp la Seul. Condiţiile ocupaţiei americane nu-i puteau oferi cadrul necesar creaţiei. De aceea, în acelaşi an, fără să fi dat măcar un singur spectacol la Seul, a plecat în Coreea de nord. De atunci studioul de balet „Ţoi Sîn Hi" desfăşoară o rodnică activitate. Ansamblul a crescut mereu cuprinzînd un mare număr de elemente tinere, talentate.

Ţoi Sîn Hi este solicitată la telefon. Primim între timp cîteva rînduri scrise de An Son Hi pentru cititorii ziarului nostru: **„Acum trei ani am fost la Festival şi impresia frumoasă pe care mi-a lăsat-o Romînia nu o voi putea uita niciodată. Cu ocazia noii mele vizite mă bucur că voi putea reîntîlni vechi prieteni, artişti şi oameni de cultură romîni". An Son Hi a recitit cele cîteva rînduri pe care le-a scris.** Lipsea semnătura. Cu un gest spontan, a pus hîrtia pe una din treptele de marmură şi a semnat. Pentru admiratorii tinerei dansatoare coreene, arătăm că ea a terminat recent Institutul de artă teatrală din Moscova.

Cînd Ţoi Sîn Hi a revenit, am rugat-o să ne spună cîte ceva despre spectacolele pe care le va da la Bucureşti baletul coreean. Am putut afla că primele două spectacole vor cuprinde „Legendă despre cetatea Sadosen" şi „Sub cer senin". Ambele spectacole reflectă eroismul poporului coreean, străvechea sa luptă pentru libertate.

Epuizasem şirul întrebărilor. Ţoi Sîn Hi a ţinut să ne mai spună cîteva cuvinte: **„Am jucat la Bucureşti pentru prima oară acum 5 ani. Sînt fericită că am revenit. Vreau să mulţumesc poporului romîn pentru ajutorul frăţesc pe care ni l-a dat în anii grei ai războiului şi să-l asigur de marea noastră prietenie".**

EDGARD OBERST

A intrat în funcţiune un nou grup electrogen

In ziua de 11 octombrie, la centrala electrică de termoficare din cadrul rafinăriei nr. 8 din Moldova a fost pus în funcţiune primul grup electrogen de 4000 kw. Prin intrarea în funcţiune a acestui grup electrogen s-a asigurat dubla alimentare cu energie electrică a rafinăriei din sistemul energetic al Moldovei şi de la centrala proprie. In afară de energie electrică noua centrală alimentează rafinăria nr. 8 şi cu aburi industriali, produşi de cele două cazane de 50 tone de aburi pe oră fiecare, care au fost puse în funcţiune în cursul acestui an.

Proiectele şi agregatele acestei centrale electrice de termoficare sînt executate în Uniunea Sovietică. Construcţia centralei începută în anul 1954 este terminată în întregime.

Centrala electrică de termoficare din cadrul rafinăriei nr. 8 din Moldova este rezultatul muncii însufleţite a constructorilor şi montorilor de la Trustul construcţii rafinării, Trustul „Electromontaj" şi Intreprinderea „Energomontaje".

La sfîrşitul acestui an prin punerea în funcţiune a celui de al doilea grup electrogen precum şi a cazanului nr. 3, centrala electrică de termoficare va produce aburi industriali şi energie electrică cu întreaga capacitate.

(Agerpres)

Să muncim cu masa tineretului!

(Urmare din pag. 1-a)

a avut o slabă influenţă în masa tineretului. Astăzi însă activitatea bogată, multilaterală a acestei organizaţii poate servi ca exemplu pentru multe organizaţii U.T.M. In întreprindere lucrează aproximativ 1000 de tineri — majoritatea fete, dintre care peste 900 sînt utemişti. Cum de a fost posibil ca într-un timp relativ scurt activitatea acestei organizaţii să se schimbe radical? Şi aici „secretul" — dacă îl putem numi astfel — constă de fapt tot în felul cum munceşte organizaţia cu tineretul.

Atunci cînd s-a înţeles ce aşteaptă tinerii de la organizaţie, cînd tovarăşii din comitetul U.T.M. au început să se ocupe cu adevărat de viaţa lor, lucrurile au început să se schimbe. In primul rînd tinerii erau dornici de distracţie. Şi au început să se organizeze acţiuni cultural-artistice din ce în ce mai bune, care au plăcut tineretului. Astăzi în această întreprindere se organizează nenumărate acţiuni care răspund acestor cerinţe ale tinerilor oferindu-le, odată cu posibilitatea de a se distra şi pe aceea de a-şi completa educaţia. De pildă, „Joile tineretului" care se desfăşoară acum, au servit ca exemplu în organizarea timpului liber al tinerilor din multe organizaţii U.T.M. Membrii din comitetul U.T.M. şi din birourile celor 24 organizaţii de secţii au înţeles că a munci cu tineretul înseamnă, în primul rînd, a-i cunoaşte îndeaproape viaţa, nevoile lui. Zilnic ei îşi fac timp pentru a sta de vorbă cu zeci şi zeci de tineri care li se adresează cu încredere spre a căpăta ajutor în rezolvarea păsurilor lor. Au avut toate acestea influenţă asupra tineretului? Fireşte că da. Activitatea vie, bogată, începută cîndva de la rezolvarea unor cerinţe şi nevoi ale tinerilor, „minore" în aparenţă, astăzi s-a extins considerabil şi a cuprins aproape toţi tinerii din fabrică.

Se întîmplă însă uneori ca rîndurile unor organizaţii mari, care desfăşoară în masa tineretului o activitate rodnică, susţinută, să crească foarte încet. Pare a fi un nonsens şi totuşi aşa este. Care să fie cauzele?

Organizaţia U.T.M. a Uzinelor „23 August" din Capitală se numără de mulţi ani printre organizaţiile fruntaşe. Şi totuşi aici, unde lucrează mii de tineri, în anul 1955 rîndurile organizaţiei au sporit doar cu 63 de utemişti. De ce? Pentru că structura organizatorică era necorespunzător alcătuită. Faptul că organizaţiile de secţii numărau fiecare sute de utemişti determina ca adunările generale să se ţină cu multă greutate, la mari intervale de timp, ca ordinea de zi a acestor adunări să fie foarte încărcată şi deci ca, practic, să nu poată fi luaţi în discuţie la aceste adunări decît foarte puţini dintre tinerii care doreau să intre în U.T.M. (organizaţia din secţia motoare avea 330 de utemişti, cea din secţia mecanică peste 200). Cum au rezolvat tovarăşii de aici această problemă? Au stabilit o structură organizatorică mult mai corespunzătoare, creînd organizaţii U.T.M cu drept de organizaţii de bază, nu pe secţii, ci pe principiul locului de muncă în cadrul fiecărei secţii. Acum fiecare organizaţie creată are în medie 30-35 utemişti şi nu numai că reuşeşte să ţină adunări mult mai bune şi să primească deci în U.T.M. pe tinerii care cer acest lucru, dar poate să se ocupe mult mai concret de problemele de muncă şi de viaţă ale tinerilor din locul de muncă respectiv. Rezultatul practic al acestei măsuri s-a făcut imediat simţit: anul acesta pînă în luna august, fuseseră primiţi în U.T.M. peste 240 de tineri. Şi încă un rezultat de seamă: în acest fel au fost antrenaţi în munca de conducere zeci şi zeci de noi utemişti, din rîndul cărora cresc cadre valoroase pentru organizaţia noastră.

S-ar mai putea da încă foarte multe asemenea exemple, nu numai despre organizaţii U.T.M. din oraşe ci şi din sate. Organizaţia U.T.M. din comuna Corbii Mari, raionul Titu, regiunea Bucureşti, numără 72 de utemişti şi rîndurile ei cresc în fiecare lună cu noi tineri primiţi în U.T.M. In această organizaţie nu-i loc pentru lîncezeală, pentru stagnare. In permanenţă utemiştii şi ceilalţi tineri din sat sînt antrenaţi în acţiuni şi activităţi diferite, astfel că pentru fiecare se găseşte ceva de făcut: activitatea artistică, susţinerea acţiunilor căminului cultural, lectura cărţilor din biblioteca sătească (11 tineri sînt de acum purtători ai insignei „Prieten al cărţii"), diferite acţiuni de folos obştesc — cum ar fi de pildă cele 18.000 kg. fier vechi adunat de tineri, antrenarea în primele rînduri a utemiştilor pentru reuşita campaniilor agricole şi multe altele sînt treburi care intră în preocupările zilnice ale organizaţiei U.T.M. şi de aceea ea se bucură de influenţă şi prestigiu în rîndurile tinerilor din sat. Demnă de luat în seamă este grija ce o poartă comitetul acestei organizaţii pentru activitatea pionierilor din comună, pentru educaţia viitorilor utemişti.

Important este ca activiştii utemişti să facă totul pentru a generaliza experienţa deosebit de preţioasă a unor asemenea organizaţii fruntaşe, să facă în aşa fel încît metodele şi formele folosite de ele în muncă să devină un bun al tuturor organizaţiilor U.T.M.

★

Sînt însă şi organizaţii U.T.M., îndeosebi la sate, în care tinerii pur şi simplu „n-au ce face". De fapt „n-au ce face" e un fel de a spune, pentru că tinerii ar avea destule de făcut şi sînt dornici să realizeze lucruri mari, frumoase; dar ce folos dacă cei care ar trebui să îndrume activitatea, viaţa tineretului nu sînt în stare de aceasta! Tovarăşii din conducerile unor astfel de organizaţii — dacă-i putem numi conducători — rămîn „surzi" faţă de cerinţele tinerilor şi se mulţumesc doar cu aceea că sînt... „conducători".

„Activitatea" lor se rezumă în cele mai multe cazuri la a-i convoca pe cei cîţiva utemişti la vreo şedinţă (şi aceasta rar de tot, doar atunci cînd au „nenorocul" să mai dea „o fugă" pe la ei careva de pe la raionul U.T.M.), cîteodată mai se duc şi ei la vreo şedinţă convocată la sfatul popular (deh, să facă şi ei măcar act de prezenţă) şi cu asta, basta! Şi asemenea oameni există şi pentru că activiştii de la unele comitete raionale U.T.M., în loc să-i înveţe *cum să muncească*, se mulţumesc să facă ei treaba în locul lor, dîndu-le astfel prilejul să se simtă lipsiţi de răspunderea ce le revine pentru munca organizaţiei.

O astfel de organizaţie e şi aceea din comuna Valea Mare, raionul Slatina, care numără 11 utemişti, deşi în sat sînt cîteva sute de tineri. Cît despre „activitatea" ei, mai bine să nu mai pomenim. Nici despre organizaţia U.T.M. din comuna Sînsimion raionul Miercurea Ciuc, nu se pot spune prea multe; aici sînt 24 de utemişti la cîteva sute de tineri.

Care să fie cauzele care fac să mai existe încă şi astăzi unele organizaţii de acest fel?

Sînt mai multe, fireşte. Principala cauză se referă însă la lipsa de îndrumare şi control temeinic a unor comitete raionale şi orăşeneşti U.T.M., la slaba lor preocupare pentru a face cunoscută pretutindeni experienţa preţioasă acumulată în decursul activităţii de către organizaţiile U.T.M. fruntaşe.

Influenţa slabă a unor organizaţii în masa tineretului, creşterea nefiresc de înceată a rîndurilor U.T.M. se manifestă mai ales în acele raioane în care organele U.T.M. nu ştiu să folosească ajutorul organelor şi organizaţiilor de partid, în care activiştii U.T.M. nu sînt învăţaţi cu răbdare şi perseverenţă cum trebuie să muncească în organizaţiile de bază U.T.M. în care merg, cum trebuie să îndrume şi să ajute conducerile acestor organizaţii pentru a fi în stare să organizeze interesant şi multilateral activitatea în rîndul tineretului.

De regulă, asemenea activişti se găsesc la acele comitete raionale U.T.M. care au înţeles îngust, greşit şi care rezolvă sectar sarcina lor de organe menite să conducă activitatea organizaţiilor U.T.M. din cuprinsul raionului, sprijinindu-se doar pe cei cîţiva activişti salariaţi pe care îi au. Doar cu cîţiva oameni nu reuşesc însă să asigure controlul şi îndrumarea competentă a organizaţiilor de care răspund. Fără a-i folosi în muncă în primul rînd pe toţi membrii comitetului raional, fără strădania de a-şi crea un puternic activ din rîndul celor mai buni utemişti din raion, asemenea organe nu reuşesc să îndrume şi să ajute în mod concret organizaţiile U.T.M. De aici, necontenita hîrţuială a celor cîţiva activişti salariaţi, care sînt puşi permanent în situaţia unor oameni care „aleargă" după ceva fără a ajunge vreodată la ţintă (nu rareori sînt nevoiţi să „treacă" într-o săptămînă prin 10-15 organizaţii de bază), care „n-au timp" să înveţe, care izbutesc doar să dea bună ziua, să-i întrebe de sănătate şi să le transmită cîteva sarcini „operative" celor pe la care trec, şi care ajung în cele din urmă nişte oameni superficiali, lipsiţi de orizont şi cunoştinţe cultural-politice, buni doar să îndeplinească această muncă de „curierat", fără nici o perspectivă.

Aici îşi are cauza şi lipsa de îndrumare competentă şi în mod diferenţiat a numeroaselor organizaţii din cuprinsul raionului, ţinînd seama de preocupările tineretului, de specificul fiecărei organizaţii, şi activitatea unilaterală — aşa numita „muncă pe campanii" — şi birocratismul, şi lipsa de răspundere încetăţenite în deprinderile unor activişti, şi multe alte racile care frînează avîntul muncii organizaţiei noastre.

Birourile comitetelor raionale U.T.M., pe lîngă îndrumarea şi controlul muncii dusă de organizaţiile de bază pentru creşterea rîndurilor U.T.M. au şi sarcina de a confirma pe noii tineri primiţi în U.T.M. şi de a le elibera documente de organizaţie. Sînt însă unele comitete raionale U.T.M. (Tăşnad, Buhuşi, Slatina) care pe lîngă faptul că rezumă „îndrumarea" organizaţiilor de bază U.T.M. doar la întocmirea unor statistici (care deşi oglindesc o situaţie proastă a creşterii rîndurilor U.T.M. nu le dau cît de cît de gîndit) dovedesc nepăsare, lipsă de răspundere chiar în îndeplinirea acelor obligaţii ce le revin lor direct — confirmarea noilor utemişti şi înmînarea carnetelor U. T. M. Nu rareori se întîmplă să treacă luni de zile de la data primirii în U.T.M. a unui tînăr de către organizaţia din locul lui de muncă şi pînă cînd ajunge să fie confirmat de biroul comitetului raional şi să i se înmineze carnetul de utemist. Tovarăşii de la Comitetul raional Tăşnad s-au gîndit oare vreun moment la tinerii primiţi în U.T.M. în luna august şi neconfirmaţi încă de biroul raional? De ce, de pildă, biroul Comitetului raional U.T.M. Ploeşti „găseşte" timp să stea de vorbă cu fiecare tînăr primit în U.T.M. şi să-l confirme (şi rîndurile U.T.M. cresc lunar în acest raion cu sute de tineri), iar tovarăşii de la Slatina nu? Deoarece tovarăşii de la Comitetul raional U.T.M. Ploeşti simt răspunderea pentru soarta fiecărui tînăr utemist şi nu lasă lucrurile să meargă „de la sine", ci îşi organizează minuţios această muncă. Aici s-a încetăţenit regula ca adunările generale ale organizaţiilor U.T.M., în care se discută şi se hotărăşte asupra primirii de noi membri, să se ţină între 1 şi 10 ale fiecărei luni. In această perioadă activiştii comitetului raional atît cei salariaţi cît şi cei extrabugetari sînt în organizaţiile de bază cărora le dau ajutor concret în pregătirea adunărilor.

Cunoscînd în mod concret numărul tinerilor primiţi în U.T.M de către fiecare organizaţie, comitetul raional stabileşte precis zilele cînd au loc şedinţele de birou, precum şi organizaţiile care vor trimite la raion, în acele zile, pe tinerii intraţi în U.T.M. — care sînt confirmaţi şi-şi primesc documentele de organizaţie. N-ar strica de loc ca şi tovarăşii activişti de la Tăşnad, Slatina, Buhuşi şi din alte raioane să înveţe cîte ceva din această experienţă.

Cheia tuturor succeselor Uniunii Tineretului Muncitor este conducerea sa de către partid. Acele organizaţii care se pricep să folosească ajutorul preţios dat de organele şi organizaţiile de partid reuşesc să obţină succese deosebite în munca lor în toate domeniile şi inclusiv în lărgirea continuă a rîndurilor lor. Comitetul orăşenesc U.T.M Bucureşti a cerut comitetului orăşenesc al P.M.R. să-i dea ajutor în lichidarea rămînerilor în urmă privind creşterea rîndurilor organizaţiei.

S-a organizat o şedinţă cu activul U.T.M. al Capitalei la care a participat şi un număr mare de activişti de partid ai comitetului orăşenesc, ai raioanelor şi secretari ai organizaţiilor de partid din marile unităţi. Asemenea adunări s-au organizat şi la raioane unde au participat, pe lîngă activul U.T.M., toţi secretarii organizaţiilor de bază de partid, instructori raionali de partid şi alţi activişti.

Atît la Capitală cît şi la raioane s-a pus în discuţie problema creşterii continue a rîndurilor U.T.M. şi a recomandării celor mai buni utemişti pentru a deveni candidaţi de partid. Participanţii la adunări au dezbătut pe larg această problemă venind cu propuneri foarte preţioase, care au creat posibilitatea să fie luate măsuri corespunzătoare pentru îmbunătăţirea muncii în acest domeniu. Nu voi descrie aici toate măsurile care au fost luate, însă în esenţă s-au stabilit măsuri care să ducă la întărirea vieţii de organizaţie, la întărirea influenţei politice a U.T.M. în masa tineretului. Aceasta a făcut ca în scurt timp Organizaţia orăşenească U.T.M.-Bucureşti să crească lunar cu mii de tineri de unde pînă atunci nu creştea cu mai mult de 1000 utemişti într-o lună. Unele raioane din Capitală cresc lunar, în medie cu 300-400 membrii, aşa cum sînt raioanele: Gh. Gheorghiu-Dej, Nicolae Bălcescu şi altele.

Oare n-ar putea comitetele regionale Baia-Mare, Constanţa, cel din Regiunea Autonomă Maghiară şi altele, a căror preocupare pentru creşterea rîndurilor U.T.M. e destul de redusă, să înveţe din acest exemplu? Cred că ar putea foarte bine.

Organele U.T.M., activiştii utemişti trebuie să studieze cu multă atenţie experienţa organizaţiilor fruntaşe, să o răspîndească cu multă perseverenţă în toate organizaţiile, asigurînd astfel îmbunătăţirea muncii şi un avînt general în toate sectoarele de activitate. Ca să se poată realiza aceasta este nevoie ca toate cadrele care muncesc în organele şi aparatul U.T.M. să-şi petreacă cea mai mare parte a timpului în mijlocul utemiştilor, al masei tineretului, acolo unde de fapt tinerii trăiesc, muncesc, învaţă şi se distrează.

In salutul adresat Congresului U.T.M. în numele şi din însărcinarea C.C. al P.M.R. tovarăşul Gheorghe Gheorghiu-Dej spunea: „Fără a munci zi de zi cu tineretul, în primul rînd cu organizaţiile U.T.M., nu poate fi descoperită şi generalizată experienţa înaintată a acestora, spre a deveni un bun al întregului tineret, nu pot fi ajutate organizaţiile U.T.M. să-şi ridice munca la un nivel superior"

E de datoria noastră să nu precupeţim eforturile pentru a realiza această sarcină dată de partid, dacă vrem într-adevăr ca influenţa în masele de tineret a U.T.M.-ului şi rîndurile sale să crească necontenit.

„Scînteia tineretului"
13 octombrie 1956 pag. 3-a

Evenimentele ZILEI

Spiritul tratativelor cîștigă teren ● Eisenhower despre problema Suezului ● Sosirea lui Hatoyama la Moscova ● Kazahstanul a dat peste un miliard puduri cereale ● *Pe calea apropierii celor două state germane*

Așa cum a devenit obișnuit în ultimele două luni și jumătate, majoritatea telegramelor pe care ni le aduce teleimprimatorul se referă la problema Suezului. Știrile sosite dovedesc interesul viu al opiniei publice față de această spinoasă problemă. Bineînțeles atenția tuturor este îndreptată în momentul de față către lucrările Consiliului de Securitate.

În seara zilei de 11 octombrie au continuat lucrările Consiliului de Securitate în ședință secretă.

În același timp, în clădirea în care își are sediul O.N.U. au avut loc o serie întreagă de întrevederi între diplomații acreditați pe lîngă Organizația Națiunilor Unite și mai ales între miniștrii de externe anume sosiți la New-York pentru actualele lucrări ale Consiliului de Securitate. Astfel, joi seara s-au întîlnit pentru a patra oară miniștrii de externe ai Angliei, Franței și Egiptului. La întrevedere care a fost secretă a asistat și secretarul general al O.N.U. Dag Hammarskjoeld. Părăsind ședința ministrul de externe francez Pineau, a declarat reprezentanților presei că „nu s-a produs nici o schimbare în poziția celor trei diplomați în legătură cu conflictul Suezului". Întrebat dacă a fost găsită o bază de tratative, el a răspuns: „Deocamdată nu". Este suficient să punem față în față aceste declarații cu afirmația făcută în repetate rînduri de guvernul egiptean cum că este oricînd gata să ajungă la un compromis care să nu știrbească suveranitatea statului, ca să ne dăm seama de rigiditatea cu care procedează diplomații anglo-francezi în chestiunea Suezului. Trebuie să subliniem că ieșind de la întrevedere Pineau a anunțat că astăzi se va reîntoarce la Paris. Acest lucru a făcut pe comentatorul agenției „Asociated Press" să afirme că — cu tot optimismul unor diplomați — plecarea lui Pineau este interpretată „drept o indicație că progresele obținute, dacă există, sînt minime".

În cursul zilei de ieri au mai avut loc două întîlniri între miniștrii de externe ai Angliei, Franței și Egiptului prezidate de secretarul general al O.N.U.

Comentînd toate aceste întîlniri, corespondenții de presă arată că deși nu se poate vorbi încă de succese, totuși se poate spune că ideea tratativelor cîștigă teren în dauna încercărilor de a impune Egiptului condiții care îi știrbesc suveranitatea. Este remarcabil faptul — pe care „Washington Post and Times Herald" îl califică drept „o concesie făcută atitudinii realiste" — că Anglia și Franța, care mai înainte refuzaseră să discute cu Egiptul problema Suezului, au început deja tratativele. Opinia publică așteaptă ca aceste convorbiri să ducă la crearea unui organ care să îmbine echitabil atît interesele suverane ale Egiptului, cît și cele ale statelor care folosesc Canalul.

Agenția „Asociated Press" relatează că unii membri ai Consiliului de Securitate intenționează să prezinte un nou proiect de rezoluție, care să fie acceptabil pentru toți membrii Consiliului. Se speră că astfel nu va mai fi necesară punerea la vot a proiectului anglo-francez.

În cadrul obișnuitei sale conferințe de presă președintele Eisenhower s-a referit pe larg la conflictul Suezului și la lucrările Consiliului de Securitate. El a declarat că la baza politicii americane în problema Suezului stau patru principii: respectarea suveranității Egiptului, dorința de a asigura funcționarea eficientă a canalului, neadmiterea situației ca o singură țară să administreze canalul în scopuri politice și în sfîrșit rezervarea pentru Egipt a unei cote echitabile din beneficiile realizate din exploatarea canalului.

Atrage atenția în aceste declarații totala contradicție ce reiese din expunerea principiilor americane: este știut doar că neadmiterea administrării de către Egipt a Canalului este incompatibilă cu afirmarea respectării suveranității Egiptului. Căci este deja binecunoscut că naționalizarea Companiei Canalului de Suez, trecerea administrației Canalului în mîinile egiptene, este un act de suveranitate a țării de pe malurile Nilului. Ori, a nega acest lucru înseamnă a infirma însăși suveranitatea Egiptului.

Drumul care duce la rezolvarea spinoasei probleme a Suezului trebuie să pornească de la recunoașterea de fapt a suveranității Egiptului, a dreptului său de a administra Canalul ce trece pe propriul său teritoriu.

De altfel acest lucru devine din ce în ce mai clar și pentru acei care nu văd cu ochi buni actul înfăptuit de guvernul Nasser. Astfel, cunoscutul ziarist american Walter Lippman scrie într-un articol publicat în „New York Herald Tribune" că puterile occidentale ar trebui „să renunțe la cererea privind un organism internațional de administrare a Canalului".

Președintele Eisenhower s-a mai referit în cadrul conferinței de presă și la știrile despre nemulțumirea Angliei și Franței față de poziția americană în problema Suezului. Aceste știri, a spus președintele, se bazează pe neînțelegere. Eisenhower a adăugat că nici el nici Dulles nu au primit niciodată informații din care să rezulte nemulțumirea englezilor dar a recunoscut că francezii se situează în această problemă pe un punct de vedere întrucîtva diferit.

Afirmația de mai sus ni se pare oarecum stranie dacă ținem seama de indignarea cu care cercurile diplomatice engleze au primit cu cîteva zile în urmă unele declarații ale Secretarului de Stat american.

Un alt eveniment de seamă care ține trează opinia publică internațională sînt tratativele sovieto-japoneze. Începute anul trecut la nivelul ambasadorilor, continuate lunile trecute la nivelul miniștrilor de externe, tratativele au intrat acum într-o nouă fază odată cu sosirea la Moscova a primului ministru al Japoniei, Hatoyama.

Premierul japonez a sosit în capitala U.R.S.S. ieri la ora 15,30 (ora Moscovei). El este însoțit de reprezentanții guvernului japonez. La sosire, membrii delegației guvernamentale japoneze au fost întîmpinați de N. A. Bulganin și alte persoane oficiale sovietice.

La aeroport, Hatoyama a făcut o declarație în care a spus: „Din fericire, datorită înțelegerii manifestate de guvernul sovietic, anul trecut între țările noastre s-au deschis tratative în vederea instaurării păcii. Deocamdată însă aceste tratative nu au dat rezultate favorabile. De data aceasta am venit personal la Moscova pentru un schimb de păreri cu conducătorii guvernului dumneavoastră și pentru a găsi o rezolvare pozitivă acestei probleme".

Subliniind importanța sosirii la Moscova a domnului Hatoyama, ziarul „Pravda" a arătat că tratativele de pînă acum au lămurit pe deplin toate aspectele relațiilor sovieto-japoneze. Dacă pînă în prezent însă nu s-a ajuns la semnarea tratatului de pace, acest fapt se datorește unei influențe a celor forțe dinafara Japoniei care nu doresc stabilirea unor relații de bună vecinătate între Uniunea Sovietică și Japonia. Poporul japonez însă este interesat în stabilirea unor astfel de relații. „Uniunea Sovietică, — arată „Pravda" — s-a pronunțat și se pronunță pentru normalizarea cît mai grabnică a relațiilor sovieto-japoneze. Opinia publică sovietică, ca și opinia publică japoneză, își exprimă speranța că în cadrul acestor tratative se vor obține rezultate pozitive și că într-un viitor apropiat între cele două țări se vor stabili relații normale. Aceasta va întări fără îndoială cauza păcii în Extremul Orient și în lumea întreagă".

Din Kazahstanul sovietic ne-a sosit o știre care ne umple inima de bucurie. Oamenii muncii din agricultura acestei republici au dobîndit o victorie uriașă: ei au dat statului 1.340.000.000 puduri de cereale, adică cu 402.000.000 puduri mai mult decît se prevăzuse în plan.

Cu acest prilej, Comitetul Central al P.C.U.S. și Consiliul de Miniștri al U.R.S.S. au transmis oamenilor muncii din R.S.S. Kazahă un salut prin care-i felicită călduros pentru îndeplinirea cu succes a angajamentelor luate în cadrul întrecerii cu agricultorii din Siberia.

Ideea unificării Germaniei cîștigă din zi în zi tot mai mulți aderenți nu numai în rîndul oamenilor simpli vest-germani dar și printre politicienii de la Bonn. În acest sens, este remarcabilă zilele acestea vestea tratativelor care au loc între partidul liber-democrat din Germania occidentală și partidul liber democrat din R. D. Germană. Convorbirile reprezentanților celor două partide au avut un larg ecou în toată Germania. După cum afirmă revista „Deutsche Woche", care apare la München. Blocul german (partidul refugiaților) s-a pronunțat și el pentru stabilirea de contacte. De asemenea mulți deputați din Bundestag sînt de părere că prin stabilirea de contacte directe cu partidele din R.D.G se face un pas important pe calea apropierii dintre cele două state germane. Vorbind în acest sens Kohlhase, ministru al Economiei și Comunicațiilor din Renania de nord-Vestfalia, a declarat într-un miting la Essen: „Fiecare zi în care nu facem nimic pentru unificare, este o zi pierdută pentru întreaga Germanie".

Astfel, încetul cu încetul germanii se așează la aceeași masă. Acest lucru îl dorește poporul german, îl dorim cu toții. Numai poporului german îi stă în putere s-o înfăptuiască.

D. L.

DE PE TOT GLOBUL

DOUĂ IMAGINI DE PE GLOB: In prima, o demonstrație a șomerilor din orașul Coventry. Manifestanții poartă plancarte: „Vrem de lucru", „Sîntem victimele guvernului conservator.".

In a doua fotografie: Componentele echipei de ștafetă 4x100 m. plat a R.D. Germane care a stabilit de curînd un nou record mondial pe această distanță (de jos în sus): Ghisela Köhler, Christa Stubnick, Ghisela Henning și Bärbel Meyer.

A. I. Mikoian a primit un grup de oameni de afaceri americani și canadieni

La 12 octombrie A. I. Mikoian, prim vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al U.R.S.S. a primit la Kremlin un grup de oameni de afaceri americani și canadieni care se află în U.R.S.S. în calitate de turiști.

În cursul convorbirii a avut loc un schimb liber de păreri. Oamenii de afaceri americani și canadieni au mulțumit pentru primirea ce li s-a făcut în U.R.S.S. și s-au declarat satisfăcuți de vizita lor în Uniunea Sovietică.

Cocktail oferit de ministrul R.P.R. la Londra

La 8 octombrie a. c. ministrul R.P.R. la Londra a oferit un cocktail în cinstea delegației de primari din Anglia înapoiată de curînd din vizita pe care a făcut-o în R.P.R.

Au mai participat și alți primari din Marea Britanie.

Provocarea ciankaișistă de la Hongkong și Kaulun

După cum relatează presa chineză, la 10 octombrie în ziua aniversării revoluției chineze din anul 1911 agenți ciancaișiști au pus la cale tulburări la Hongkong și Kaulun. Instigați de agentura ciankaișistă, elemente criminale plătite au atacat magazine, locuințe, sedii ale sindicatelor și ale ziarelor. Ei au forțat pe comercianți și pe locuitori să arboreze steagurile ciankaișiste, iar pe cei care au refuzat i-au maltratat în mod bestial și le-au incendiat casele. Pretutindeni aceste atacuri au fost însoțite de jaf. Ele au continuat și în cursul zilei de 11 octombrie. Potrivit datelor prealabile la Hongkong și Kaulun au fost uciși și răniți cîteva sute de oameni. Tulburările nu au încetat încă complect. Multe instituții și întreprinderi și îndeosebi secția de la Hongkong a agenției China Nouă care este blocată de elemente criminale, mai sînt încă în primejdie.

In legătură cu procesele provocatorilor de la Poznan

La 10 octombrie, Procuratura din Poznan a cerut revizuirea sentinței Curții voievodale în procesul acuzaților Foltynowicz, Zurek și Sroka, care în timpul incidentelor de la Poznan, au atacat și lovit grav pe caporalul Izdebny, funcționar al Biroului securității publice. In motivarea acestor cereri de revizuire Procuratura arată că acuzații au primit pedepse prea ușoare față de crimele comise de ei și că actele ilegale comise de aceștia au primit o calificare legală nepotrivită.

★

La 12 octombrie la Tribunalul voievodal din Poznan s-a încheiat procesul unui grup de participanți la provocarea antistatală organizată de elemente dușmănoase la Poznan la 28 iunie 1956.

Tribunalul a stabilit că acuzații sînt vinovați de atac armat asupra clădirii Comitetului voievodal al securității publice, precum și de port ilegal de armă. Tribunalul a condamnat pe acuzații Z. Urbanek, S. Jaworek, L. Wierzbicki la 6 ani închisoare fiecare, pe acuzatul I. Bieganski la 2 ani și șase luni închisoare, pe acuzatul J. Pocztowy la 3 ani închisoare și pe acuzatul L. Piotrowski la un an și șase luni închisoare. Acuzatul S. Kaufmann a fost condamnat la 2 ani închisoare cu suspendarea pedepsei.

Tribunalul a achitat de L. Olejniczak și I. Suwart.

Premierul Norvegiei va vizita Londra

După cum transmite Agenția Telegrafică norvegiană, primul ministru al Norvegiei, Einar Gerhardsen, va face o vizită în Anglia între 28 octombrie și 3 noiembrie a.c. Gerhardsen a fost invitat de Anthony Eden, primul ministru al Angliei.

Congresul intelectualilor din Uzbekistan

La 11 octombrie s-a deschis la Tașkent, într-o atmosferă festivă, primul Congres al intelectualilor din Uzbekistan. La Congres participă peste 1200 de delegați — specialiști din industrie și agricultură, oameni de știință, scriitori și oameni ai artei, medici, profesori și învățători, activiști de partid, de comsomol și sindicali, activiști din aparatul sovietic.

Noutăți DESPRE TINERETUL LUMII

Schimburile Universității din Moscova

În noul an școlar cursurile Universității din Moscova sînt frecventate de tineri și tinere din 19 țări ale lumii. Pe de altă parte grupuri de studenți sovietici pleacă în diferite țări pentru studii. Schimbul de delegații de studenți și profesori cu țările străine este o tradiție a Universității din Moscova.

In afară de aceasta Universitatea din Moscova face schimb de literatură cu 46 de țări ale lumii.

Delegația tineretului egiptean vizitează Leningradul

La 12 octombrie a sosit la Leningrad o delegație a tineretului egiptean care vizitează U.R.S.S. la invitația Comitetului organizațiilor de tineret din Uniunea Sovietică. Locuitorii Leningradului au întîmpinat cu bucurie pe solii poporului egiptean

In sprijinul luptei studenților mexicani

După cum s-a mai anunțat, în Mexic continuă de mult timp acțiunile studenților Institutului politehnic național pentru apărarea drepturilor lor. Autoritățile polițienești au luat măsuri de represiune împotriva studenților.

Opinia publică din țară condamnă acțiunile poliției și își exprimă solidaritatea cu lupta studenților.

Ziarul „El Popular" publică o declarație a Comitetului Național al Confederației tineretului din Mexic, în care protestează împotriva samavolniciilor polițienești față de studenți. In declarație se spune că avînd în vedere încălcarea fățișă a constituției republicii, exprimată prin condamnarea ilegală a sute de studenți, Confederația cheamă toate organizațiile din țară să opună o rezistență imediată ofensivei întreprinsă împotriva studenților Institutului politehnic național.

„Consiliul Național al studenților pentru apărarea Institutului politehnic", creat în orașul Guadalahar, a cerut retragerea trupelor de pe teritoriul Institutului, precum și punerea în libertate a studenților arestați.

Greva elevilor și studenților din Singapore

Recent autoritățile din Singapore, sub pretextul „Combaterii activității precomuniste", au dezlănțuit represiuni împotriva unor organizații progresiste printre care marele sindicat al muncitorilor industriali din Singapore, Federația femeilor din Singapore, organizația tineretului universitar și din licee. Cîțiva conducători ai acestor organizații au fost arestați. Autoritățile au dat dispoziția de a se exclude din liceu un număr de 140 elevi.

Aceste acțiuni antidemocratice ale autorităților au provocat o profundă nemulțumire în rîndul cercurilor progresiste din oraș. La 11 octombrie cîteva mii de elevi și studenți au declarat grevă de protest împotriva represiunilor.

Învățămîntul public în Uganda

Articol scris special pentru „Scînteia tineretului"

de Moris Alixansola

* *

Învățămîntul public din Uganda se află într-o stare oarecum mai bună dacă îl comparăm cu cel existent în alte țări coloniale. Dar, bineînțeles, aceasta nu înseamnă că lucrurile merg așa cum ar trebui să meargă. Învățămîntul în țara noastră este împărțit în trei categorii principale: cursul primar, cursul secundar și institutele de învățămînt superior.

Școala primară are o durată de 6 ani. În regiunea principală a Ugandei cursul primar este frecventat de peste 50% din numărul total al copiilor de vîrstă școlară. Dar în partea de nord a țării frecvența este cu mult mai scăzută din pricina lipsei posibilităților de deplasare și cred că și din cauza unei înțelegeri greșite a problemelor care privesc educația. Materiile care sînt învățate în aceste școli sînt elementare și se predau în dialectul local. Predarea materiilor în limba engleză este obligatorie însă începînd de la clasa a V-a primară.

Cursul secundar are de asemenea o durată de 6 ani.

În regiunea principală a țării, puțini sînt acei care intră în școlile secundare. Colegii lor înșiși de posibilități să se preocupe la începutul cursului secundar și astfel, cu educația neterminată, să ia parte activă la lupta cu condițiile aspre ale vieții. Școlile secundare sînt frecventate de foarte puțini elevi datorită numărului mic de asemenea școli și faptului că cele care sînt deja sînt situate la distanțe foarte mari de locuința elevului. Așa este, de pildă, cazul cursurilor superioare ale școlilor secundare. Starea localurilor unde sînt instalate școlile este cît se poate de nesatisfăcătoare. Taxele școlare sînt de asemenea extrem de ridicate, iar cheltuielile de transport sînt prea mari.

În mod obișnuit predarea materiei la cursurile secundare se face în limba engleză. În cazuri rare sau aproape de loc se predau în aceste școli noțiuni asupra culturii sau a istoriei poporului din Uganda.

După terminarea școlii secundare, în mod normal, toți elevii promovați primesc certificate de absolvire, care le sînt necesare pentru continuarea studiilor sau pentru obținerea unui serviciu. Puțini sînt însă „fericiții" care ajung la această situație reușind să-și asigure un viitor mai bun. Trebuie spus încă o dată că aceștia reprezintă o foarte mică fracțiune din numărul total de elevi.

În Uganda nu sînt multe institute superioare de învățămînt. Numai un număr extrem de mic de absolvenți ai școlilor secundare reușesc să intre în universitate.

În general vorbind, procentul absolvenților — fie ei din cursul primar, secundar sau superior — este foarte redus. În această situație este limpede că nu se poate face față nevoilor țării.

În afară de aceasta, facultăți ca dreptul și politehnica nu oferă posibilitățile necesare de practică pentru completarea cunoștințelor teoretice, de specialitate. Puținele noastre universități „justifică" adesea numărul scăzut de absolvenți invocînd motivul că ar asigura, chipurile, o bună pregătire a acestora. Bineînțeles că realitatea infirmă asemenea „justificări". În prezent, la noi în țară se consideră un lucru cu adevărat extraordinar ca o universitate să dea 100 de absolvenți pe an. Și în universități limba de predare este cea engleză, iar atmosfera din cadrul lor este „europenizată" la maximum. În schimb nu există nici un fel de preocupare pentru cultura indigenă.

Institutele care pregătesc ingineri specialiști în geodezie sau silvicultură constituie un alt fel de învățămînt superior în țara noastră. Absolvenții acestor institute, oameni capabili și pregătiți profesional, trebuie să se mulțumească să rămînă însă la infinit în posturi de ajutoare pe lîngă acei care și-au făcut studiile în metropolă.

Școlile pentru fete sînt organizate după aceleași principii ca și acelea pentru băieți; singura diferență este că numărul lor e mult mai mic. Rezultatul inevitabil este că în țara noastră majoritatea copleșitoare a intelectualilor este compusă din bărbați. Fără îndoială că în viitor acest fapt va da naștere unei serioase probleme sociale.

Învățămîntul primar și secundar, cu foarte puține excepții, se află în mîinile a tot felul de misionari catolici. Funcția de profesor are foarte puține avantaje; învățătorii calificați primesc salarii mai mici decît persoanele cu pregătire similară care dețin însă alte funcții publice. Aș mai avea desigur multe de spus în ceea ce privește învățămîntul din Uganda. Trebuie știut în orice caz că împiedicînd dezvoltarea învățămîntului în această țară colonialiștii au pus bază ca pe unul din mijloacele sigure pentru permanentizarea dominației coloniale.

Sport Sport

Azi și mîine pe stadionul Republicii

R.P.R.—Norvegia la atletism

Pe stadionul Republicii începe astăzi întîlnirea internațională de atletism dintre echipele reprezentative masculine și feminine ale R.P.R. și Norvegiei. Întrecerea celor mai buni atleți romîni și norvegieni prezintă un interes deosebit deoarece are loc cu numai 5 săptămîni înaintea începerii Jocurilor Olimpice de la Melbourne, oferind posibilitatea unei ultime verificări a pregătirii sportivilor din cele două țări înaintea plecării spre Australia.

Oaspeții au deplasat în Capitală o delegație numeroasă de atleți din care fac parte campioni cu renume ca Boysen, Danielsen, Strandli, Nielsen și alții. De altfel, cu numai o zi înaintea plecării spre București, în cadrul unui concurs desfășurat pe stadionul Bislet din Oslo, cunoscutul aruncător de ciocan Strandli a stabilit un nou record norvegian cu performanța de 62,96 m., rezultat care-l situează pe locul 8 în lista celor mai buni aruncători de ciocan din lume. În același concurs, Kai Sjoberg a corectat recordul Norvegiei la 400 m. garduri realizînd timpul de 53" 1/10. Vineri dimineața cu prilejul antrenamentului atleților norvegieni o formă foarte bună a arătat sulițașul Danielssen, al doilea din lume după polonezul Sidlo, care a aruncat peste 82 metri. El și-a manifestat intenția să stabilească la București un nou record al lumii la această probă.

Programul primei zile a întîlnirii este următorul: ora 15 festivitatea de deschidere, ora 15,30: 100 m. bărbați, disc femei, prăjină. În continuare 100 m. plat femei, 110 m. garduri, greutate bărbați, înălțime femei, 800 m. plat bărbați, suliță femei, 400 m. plat bărbați, 80 m. garduri, triplu salt, 5000 m. plat, 4x100 m. În afară de concurs vor mai avea loc ștafetele 4x800 m. juniori și 4x3x2x100 m. juniori.

La 28 octombrie la BUCUREȘTI — Intîlnire între tinerii fotbaliști *romîni și suedezi*

După cum s-a anunțat, la 28 octombrie va avea loc în Capitală întîlnirea internațională de fotbal dintre echipele reprezentative de tineret ale R.P.R. și Suediei. Vizita pe care tinerii fotbaliști suedezi o fac în țara noastră este așteptată cu un viu interes de amatorii jocului de fotbal. Aceasta va fi prima oară cînd echipa de tineret a Suediei joacă în afara țărilor Scandinave. Pînă acum fotbaliștii suedezi au susținut numeroase întîlniri internaționale, terminînd în majoritatea lor învingători. Astfel, din cele 12 meciuri susținute între anii 1952 și 1956 cu echipele de tineret ale Danemarcei, Norvegiei și Finlandei reprezentativa Suediei a obținut 10 victorii și a pierdut numai două întîlniri avînd un concludent golaveraj de 45 goluri față de 15 primite. În întîlnirile disputate anul acesta, echipa suedeză a învins cu scorul de 6—0 Norvegia și 9—2 Finlanda.

În vederea meciului cu reprezentativa R.P.R. oaspeții vor deplasa la București un lot extrem de valoros de jucători în frunte cu atacantul Jan Ekström, de mai multe ori titular în naționala Suediei. Toți jucătorii suedezi sînt membri ai cunoscutelor cluburi divizionare Aik, Malmö, Norrköping, Djurgarden și altele, care se bucură de un frumos renume pe plan internațional. În meciul cu echipa R.P.R., reprezentativa Suediei va alinia următoarea formație: Ekengren (Aik) — L. Nilsson (Goteborg), B. Söderkvist (Eskilstuna), T. Lundell (Elfsborg) — O. Hellström (Djurgarden), B. Anlert (Aik) — B. Fröjd (Malmö). H. Bild (Norköping), G. Nilsson (Hälsingborg), J. Ekstöm (Malmö), B. Nilsson (Malmö).

Cupa campionilor europeni

Primul meci Dinamo-Ț.D.N.A. va avea loc la Sofia

După cum se știe echipa de fotbal Dinamo București s-a calificat în optimile de finală ale competiției „Cupa campionilor europeni", urmînd să întîlnească echipe Ț.D.N.A., campioana R.P. Bulgaria. În cursul zilei de ieri conducătorii celor două asociații au căzut de acord ca primul joc să se desfășoare la 21 octombrie la Sofia. Întîlnirea va fi condusă de arbitri iugoslavi. În ceea ce privește returul acestui meci, care va avea loc la București, data urmează să se stabilească ulterior.

Duminică la Sofia

R. P. Bulgaria—R. D. Germană la fotbal

La 11 octombrie au sosit la Sofia echipele selecționate de fotbal (seniori și juniori) ale R.D. Germane care vor întîlni echipele reprezentative ale R.P. Bulgaria. Meciul de juniori dintre echipele celor două țări se va desfășura astăzi iar întîlnirea echipelor de seniori va avea loc duminică pe stadionul „Vasil Lewski". În vederea acestui nou examen internațional lotul echipei R.P. Bulgaria a fost alcătuit astfel: Naidenov, Iosifov, Rakarov, Manolov, Covacev, Vasiliev, Boșcov, Stoianov, Milanov, Dimitrov, Diev, Panaiotov, Ianev, Vladimirov.

NOUTĂȚI OLIMPICE

Zilele acestea Comitetul Olimpic australian a anunțat că la cea de a XVI-a ediție a Jocurilor Olimpice de vară vor participa sportivi din 73 de țări ale lumii. Această cifră a fost comunicată oficial miercuri seara cînd a expirat termenul de înscriere la Olimpiadă.

La Jocurile Olimpice de la Melbourne participă cel mai mare număr de țări înregistrat pînă acum în istoria acestei grandioase competiții. Recordul de participare îl deține Olimpiada de la Helsinki (1952) cu 69 de țări. Este foarte probabil ca la Melbourne să participe și delegația sportivă din Porto Rico. 12 națiuni au trimis răspuns formal de participare, iar 4 națiuni n-au răspuns invitației emise de C.I.O.

Prima delegație sportivă care și-a anunțat sosirea la Melbourne este cea a Nigeriei. Cei 13 sportivi care formează delegația acestei țări urmează să sosească la Melbourne în ziua de 16 octombrie.

Informații

★ În sala de expoziții a Fondului Plastic „Nicolae Cristea" din str. Brezoianu 23—25, a avut loc vineri la amiază vernisajul expoziției pictorilor Gheorghe Barbieri, Mihai Adamiu și Dan Băjenaru.

Cuvîntul de deschidere a fost rostit de criticul de artă Eugen Schileru.

Expoziția cuprinde aproape 100 picturi în ulei și acuarele. Ea va fi deschisă pînă la 5 noiembrie.

★ În cadrul acordului cultural dintre R.P.R. și R.P. Chineză, vineri a plecat în R.P. Chineză într-o călătorie de documentare, scriitorul Aurel Mihale, secretar al Uniunii Scriitorilor din R.P.R.

★ În cadrul acordului cultural între R.P.R. și R.D. Germană, vineri a plecat la Berlin criticul Ovid S. Crohmălniceanu

★ Profesorul Alf Lombard de la Universitatea Lund din Suedia a conferențiat vineri la Institutul de lingvistică despre „Limbile scandinavice".

Expunerea a fost ascultată cu interes de academicieni, profesori, cercetători științifici, studenți.

(Agerpres)

LOTO CENTRAL

La tragerea Loto Central din seara zilei de 12 octombrie 1956, au fost extrase din urnă următoarele nouă numere:

31, 61, 29, 55, 3, 71, 18, 83, 74.

Fondul general de premii pe țară este de 1.880.427 lei.

Se reamintește că biletele cîștigătoare trebuie depuse spre validare cel tîrziu pînă marți 16 octombrie 1956 ora 13.

SPECTACOLE

CINEMATOGRAFE: Patria, București, Înfrățirea între popoare, Gh. Doja, Libertății: Afacerea Protar, Complectare: Fetița mincinoasă; **Magheru:** Mexicanul; **Republica** (Cinemascop): Tosca, Complectare: 20 minute sub apa mării; **Filimon Sîrbu, Lumina, Al. Popov, V. Roaită, Miorița, Donca Simo:** Soarta toboșarului, Complectare: Învățătoarea; **V. Alecsandri, Elena Pavel, Moșilor, Volga, N. Bălcescu:** Urme pe zăpadă; **I. C. Frimu, Al. Sahia, 1 Mai:** Drum spre spitalul 306; **Maxim Gorki:** Anul 1905; **Timpuri Noi:** Pe șantierele de construcții ale Moscovei; Expoziția „Noua tehnică în construcții" de la Moscova; Rățoiul cel urît; **Cultural:** Evadații; **Central:** Alberg-Express și București oraș înflorit; **Victoria, Olga Bancic:** Mama; **Doina:** Jan Huss; **Tineretului:** Othello; **Grivița:** Matrozul Cijik; **Unirea:** Star fără voie; **C. David:** Umbre în port; **Arta:** Poemul pedagogic; **T. Vladimirescu:** Spectacol de varietăți; **Munca:** Maxim Minciună; **23 August:** Fata mexicană; **Ilie Pintilie:** Accidentul; **Popular:** Micul lustragiu; **M. Eminescu:** Nufărul roșu; **8 Mai:** Voci de primăvară; **G. Coșbuc:** Reîntoarcerea pe fluviul Ian-Ti; **Aurel Vlaicu:** Fum în pădure și maeștrii baletului rusesc.

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: București, Piața „Scînteii". Tel. 7.50.10 Secția scrisori. Tel. 7.66.91. TIPARUL: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" STAS - 3452 - 52